

VISHET KONTRA TRO

Tack, broder Neville! Herren välsigne Dig! God Morgon, god morgon! Broder . . .

² God morgon, vänner! [Någon säger "God morgon, broder Branham!" – Utg.] Glad att få vara tillbaka i Herrens hus!

³ Jag ringde just där bakom för några ögonblick sedan, för att be för en gammal predikant. Och han hade just blivit medvetlös, liksom. Ingenting befanns vara fel med honom. Han är bara en av Herrens gamla heliga. På vägen hit ner försökte Satan göra mig också sjuk, få mig att kräkas. Jag sa: "Vi kommer bara att vara tvungna att be för varandra." Det är riktigt. Ja. Så det var broder Coggins. Vi känner honom riktigt väl här i tabernaklet. Han kommer uppifrån Carolina. Och han har varit mycket, mycket sjuk, bara – stod bara och förlorade medvetandet. Men det verkar inte vara något fel på honom alls, inte fysiskt. Så det är bara djävulen, som försöker fresta honom. Så han är en väldigt frestare, och han är en duktig en, också.

⁴ Ni hörde berättelsen om den gamla systemen, som gick i kyrkan och inte ville säga någonting ont om någon. Man sa: "Nåväl, vad tycker Du om djävulen?" Hon sa: "Tjaa, han är en duktig motståndare." Så det är vad han – vad han är.

⁵ Vi är glada i förmiddag att åter få vara i Herrens hus den här veckan och vänta på Herrens Jesu Tillkommelse.

⁶ Och nu tänkte jag tala i förmiddag över ämnet "Skyddad av Blodet" och det verkade som om Den Helige Ande liksom ändrade mina tankar om det. Och jag har ett annat ämne att undervisa om. För då, efteråt, sa jag igår kväll: "Varför skulle Han ändra mina tankar om ett ämne av den typen, 'Skyddad av Blodet'?" Ni förstår, vad texten skulle vara, "Israel under blodet, på marsch till löftet", ser Ni. Och jag kanske talar över det någon annan gång.

⁷ Så jag kom ihåg i en dröm, som jag hade här för inte så länge sedan. Och jag, i den här drömmen var det meningen, att jag skulle lagra upp Mat i tabernaklet, ser Ni, här i den här drömmen. Hur många kommer ihåg det, att jag hade drömmen för några veckor sedan? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Jag kunde inte ge Er tolkningen av den. Och om det inte kommer att ta mig så lång tid, ska jag bara tala om det för Er, om Ni skulle vilja höra. ["Amen."] All right.

⁸ Det är sällan, som jag drömmer någonting, som har något förnuft i sig. Det är vanligen så, att jag går och lägger mig sent och sedan vaknar upp. Och då man är nervös och trött, drömmer

man, somnar sedan och drömmer, vaknar sedan upp. Ni vet, hur det är, en nervös person som jag.

⁹ Och jag var ute tillsammans med broder Woods och broder Sothmann och Herren hade just hållit på att ge människor. . . Kom upp med. . . Ner. . . Och det här var i Tucson i Arizona. Och Herren hade, helt fullkomligt i vartenda fall, gett tolkningen av drömmar.

¹⁰ Nu, ser Ni, då någon ger, talar med mig om en dröm, är enda sättet jag kan ge tolkningen, att jag ser den där drömmen om igen. Och många av Er här vet, att en del av Er berättar saker för mig och Ni berättade inte allting om det, i en dröm. Men då jag fick den, om igen, fick jag tag i det, som Ni inte berättade. Förstår Ni? Och så måste man se den om igen och sedan talar Han om det för en. Därför är det sårande ibland. Ibland är det svårt, obehagligt för personen. Men man måste vara sanningsenlig, för det är Herrens Ord. Förstår Ni? För de väntar sig det. Och det har aldrig. . . Herren har varit god mot mig och alltid låtit det vara rätt.

¹¹ Och så somnade jag den där kvällen och jag drömde själv. Och jag tyckte jag var. . . En man jag brukade boxas med för årtal sedan. Många av Er äldre. . .

¹² Jag tänkte just på broder Roy Slaughter, som står där uppe vid dörren. Han har varit med, jag antar en av de äldsta medlemmarna här i församlingen. Broder Slaughter är, antar jag, en av de allra äldsta medlemmarna. Och jag — jag bara. . .

¹³ Medan jag talar om honom, finns det många fina saker med Roy Slaughter, som folk inte vet om. Det är riktigt. Han är min broder och jag vill hellre ge honom en liten bukett nu, eller en knopp, än en hel krans, då han är borta. Det är riktigt. Det finns många fina saker. Broder Roy har varit en riktig broder för mig, han och hans familj, bor där ute och arbetade hårt för den där lilla familjen och uppfostrade en fin barnaskara. Jag kände alla hans flickor och hans pojkar och förrättade hans lilla pojkes jordfästning, då han dog.

¹⁴ Och jag kommer ihåg en gång här, då vi hade en man, som arbetade på kyrkan. Och. . . Och det var meningen, att han skulle göra det precis som en snickare. Vi hade inte mycket pengar. Och han skulle sätta i den här inredningen här. Och någon kom med, som ville arbeta, och han gjorde det inte. Och satt bredvid, han påstod, att han arbetade en halv timme eller så och skadade sin fot. Och sedan, precis nog för att stämma församlingen, och han stämde oss på tiotusen dollars. Nåväl, vi hade ingenting. Vi visste ingenting om det, förrän de redan hade fått domen. Ser Ni, de stämde oss. Mannen, han hade ingen försäkring, och då så föll det på oss. Vi behövde inte betala.

¹⁵ Och jag glömmer aldrig den kvällen, då jag satt med, *där* bak, då Roy stack handen i fickan. En gammal. . . Ursäkta mig,

broder Roy! En gammal, sliten plånbok, och tog fram de checkar han hade från sin vattentransport och sådana saker. Han sa: "Tja, broder Bill, jag lägger det här på det."

¹⁶ Lilla gamla Evelyn, hans syster, hon sitter troligen just här någonstans nu. Hon: "Broder Branham, mitt lilla gamla hus, värt bara trehundra dollars, men vi kommer bara att lägga det på det." Förstår Ni? Det är äkta, rejält material, om Ni talar med mig. Det där står i min bok, det där är riktigt.

¹⁷ Jag minns sedan, litet senare än det där, jag är ute på min första mötesserie. Jag var i St. Louis, i en av mina första stora mötesserier. Och ett telegram kom in: "Min lilla flicka ligger för döden. Broder Slaughter. Kom genast!" Jag gick bara bort, började stoppa mina kläder i resväskan. Det var alltsammans. Jag kunde bara inte avvisa honom. Och här kom vi. Jag kom hem, gick in i rummet. Sjuksköterskor nere på sjukhuset där, på det katolska sjukhuset i New Albany, gav upp hoppet om hans lilla flicka. Precis då vi gick in i rummet helade Herren Jesus henne. Där var hon, ser Ni. Förstår Ni?

¹⁸ Och liksom bröd över vattnet, kommer det att komma tillbaka till en en dag. Borta från mitt ämne, men jag går tillbaka till begynnelsen.

¹⁹ Och jag brukade boxas. Och det var en man här i den här staden. Den stackars mannen dricker alldeles för mycket nu. En av hans pojkar är vid polisen. Smith, George Smith, de kallar honom "Six-second Smith". Han började träna mig i boxning, då vi hade. . . Innan Golden Gloves började. Vi var här ute bredvid regeringen. Och ifråga om det, var han den mest råbarkade person jag någonsin har sett. Han bara slog mig och jag bara singlar genom luften. Och jag kom tillbaka. Jag sa: "Du behöver väl inte vara så våldsam av Dig! Förstår Du?" Jag sa: "Du slår ju luften ur mig."

²⁰ Han sa: "Jag ska säga Dig, Billy", sa han "hur vältränad Du än är och hur mycket idrottserfarenhet Du än har och hur stark Du än är för Din storlek, eller någonting sådant", sa han, "ett slag stoppar blodet, då det träffar *så där*." [Broder Branham slår ihop sina händer en gång. — Utg.] Och han sa: "Du kanske avskyr mig nu, men då Du kommer dit upp i ringen själv", sa han, "kommer Du att sätta värde på det." Han sa: "Din kropp bygger upp det där att komma igen fort. Om Du blir slagen och bara faller omkull ligger Du där och tar räkning. Men om Din kropp är uppbyggd och kan tåla slagen", sa han, "då, då det träffar Dig, ett hårt slag träffar Dig", sa han, "då, då kan Du komma igen snabbt", sa han, "upp på fötter igen. Bli slagen ut ur ringen, hoppa in tillbaka igen." Han hade just gått igenom att slå mig ända ut ur ringen. Så han sa: "Man måste bara göra det där. Förstår Du?" Och han slog nästan ihjäl mig. Han var trettio eller fyrtyo pounds [femton eller tjugo kilo] tyngre än jag var.

Och han kunde . . . Han var en slagskämpe och jag var bara elev, så han slog nästan ihjäl mig. Han sa: "Men Du kommer att sätta värde på det där, då Du kommer i ringen." Jag fann, att det där var sanningen.

²¹ Så har jag hört de där sergeanterna i armén träna de där pojkarna, och barska. De skulle hata den där sergeanten. Men då det kom till strid, älskade de honom, för hans barska träning.

²² Det var så, jag försökte att träna de kristna. "Klipp inte av Dig håret! Ha inte makeup! Gör inte *så här!*" Få det härdat! Ni kommer att sätta värde på mig, då jag kommer till — till slutet på vägen. Förstår Ni? Träningen, ser Ni, att få den där träningen på rätt sätt. Men låt oss — låt oss hålla oss precis till Ordet! Det kanske är barskt, skär sönder samfundsskillnader, men Ni kommer att sätta värde på det, då Ni kommer fram till slutet på vägen. Förstår Ni? Ni höll Er till Boken.

Så hustrun tog, höll sin arm i min och vi gick fram.

²³ Och George Smith nu, han är, jag antar, att han är en gråhårig man. Jag antar, att han är sju eller åtta, tio år äldre än jag. Och han var tillbaka i ringen och han stred vidare. Och de här unga männen, som kom fram, stora, bredaxlade pojkar, de kunde inte alls mäta sig med honom. De bara . . . Han bara slog ut dem på en minut. Och en ung man sa: "Jag kan slå ut den där gamle mannen. Det vet jag, att jag kan." Så han, en stor, stor, atletisk man, hoppade in i ringen där. Han varade inte ens en halv minut. Han kom ut och sa: "Jag vet inte, var det kommer ifrån, men han är förvisso en man."

²⁴ Och just då tittade jag på min hustru i drömmen och jag sa: "Hustru, vet Du, han gav mig min första träning."

²⁵ Och så vet Ni, är drömmar underliga. Jag kom ner till en — ett stort hav och sjön var riktigt krabb. Och båtmannen . . . Nu var inte Meda, min hustru, tillsammans med mig då. Och sedan, i den här, kom båtmannen dit bort och han räckte mig en liten kanot, ungefär två och en halv, tre fot lång. Och han sa . . . Den var riktigt vit, bara plast, och vit. Han sa: "Här är Din båt."

"Å", sa jag, "jag skulle inte kunna fara över det där i den där."

²⁶ Han sa: "Nåja", sa han, "den där gör åttio kilometer i timmen, fram och tillbaka *den här* vägen."

²⁷ Jag sa: "Det kanske den gör, fram och tillbaka längs kusten, men den gör det inte *där* ute. Förstår Du?", sa jag.

²⁸ Han sa: "Nåväl, far tillsammans med de där!" Och jag tittade och där satt broder Woods och broder Fred Sothmann, de två bröderna, som var tillsammans med mig den natten jag drömde drömmen. Och de satt i en grön kanot med en massa utrustning i den, campingutrustning, tält osv. Och de satt där. Han sa: "Far tillsammans med dem!"

29 Jag sa: ”De är inte ens båtman.” Jag sa: ”Det vet jag.” Jag sa: ”Jag är båtman. Och jag — jag känner till kanoten, hur den ska handhas. Men”, sa jag, ”de, de kommer aldrig att. De skulle inte klara det. Jag skulle inte fara på det sättet i alla fall.”

30 ”Nåja”, sa han, ”de älskar Dig.” Och han sa: ”Varför far du inte tillbaka hit och lagrar upp?”

31 Så jag for tillbaka. Och den lilla platsen, som vi hade varit ute vid, en liten plats vid namn Klondike, omkring sjuttiotvå kilometer från någon civilisation, en enda liten affär för bönderna osv. Det såg ut som om det var i Klondike och det visade sig vara det här tabernaklet. Jag stod just här. Jag ropade in stora tunnor med den vackraste mat jag någonsin hade sett. Rådisor, som såg ut att vara tre fot långa och rovor och grönsaker och potatis och allting.

32 Han sa: ”Lagra upp massor av det!” Förstår Ni? Och jag stod där och bara lagrade upp det.

33 Och jag vaknade upp. Jag kunde inte förstå det. Jag tänkte, att det bara var en dröm och gick vidare. Det bekymrade broder Woods och många av dem. Så här var tolkningen. Jag måste vänta, precis som jag har sagt till Er många gånger. Saker måste hända, innan man kan, vissa saker, som ställer det i kön. Här var tolkningen. De . . .

34 Vi hade räknat med utomlands. Broder Miner Arganbright, en nära vän till mig, skulle betala min hustrus och mina utgifter för att resa runt i Palestina. Och vi skulle fara till Schweiz och vidare ner till Afrika och på en kampanj i juni. Och min hustru och Rebekah och dem tyckte det var spännande att veta, att de skulle få fara genom Tyskland, England, Frankrike och Palestina. De skulle vänta där, tills jag var färdig med Afrika-kampanjen, sedan plocka upp dem på vägen tillbaka. Och de hade allesammans stora förväntningar. Ni hörde mig alltid säga: ”Om Herren vill.” ”Om Herren vill, ska jag ta den där kampanjen utomlands. Jag vet inte exakt ännu.” Så jag väntade på det.

35 Men här är, vad det var. Denne herr Smith, George Smith, som var min förste tränare där inne och var överlägsen vem som helst av de unga männen, som fanns i landet idag, i sitt kampsätt, var min första tränare i bönekön. Förstår Ni?

36 Många gånger, då jag tar upp folk, blir det syner. Vänta! Ja. *Den här*, syn. *Den där*, syn. Det fungerade aldrig riktigt bra. Då jag nu först började, lät jag aldrig en person . . . Såvida jag inte fann någonting i kön, som inte var precis exakt rätt, och Han själv stoppade mig och talade om det för mig, ser Ni, fortsatte jag och bad för människorna. Och, oj, oj, resultaten var hundra gånger, för jag kom till . . . Jag kunde be för fyra- eller femhundra på en kväll. På det här sättet, kanske tjugofem eller trettio, kanske inte så många. Kanske tio eller femton syner, och jag är . . . Man måste bära mig ut, nästan.

37 Att gå tillbaka till samma sak igen, ser Ni, tillbaka till min första träning. Trots allt var det ingenting på fältet, som någonsin stod pall för Det, eller kan, ser Ni, för det är Ordet. Det är inte något samfund. Det är Ordet. Förstår Ni?

38 Och sedan, där, då lägger Ni märke till i nästa del efter den där, att Meda försvann ifrån drömmen. Då jag kom till havet, det vill säga skulle fara utomlands.

39 Nu ringde broder Arganbright mig här om kvällen, helt begeistrad, och sa: "Broder Branham, det kommer att bli en enda stor semester. Broder Shakarian har fått en hjärtattack, så mötena utomlands är inställda." Och de . . . Mötesserien i Schweiz, han ville, att jag skulle fara över dit bara för en enda kväll och skulle ha möte den där enda kvällen. Sedan skulle hela resten av det vara semester, bara resa runt i landet. Å, det där, vilket nu är väldigt trevligt, broder Arganbright är bara en toppkristen, en kär vän till mig och min familj.

40 Och, men, ser Ni, den lilla vita plastkanoten, som han ville, att jag skulle fara i, var Guds Ord. Och det är inte tillräckligt mycket predikande i det, för att kalla mig till andra sidan havet. Jag sa: "Nä, nä, inte så. Bara för det där? Nä, nä."

Han sa: "Far då, far tillsammans med dem, liksom de far!"

41 Jag sa: "De är inga båtmän, predikanter. Jag är predikant. Om de for, skulle det bli semester alltsammans, med campingutrustningen i den." Men jag skulle inte göra det. Jag avvisade det. Så där var tolkningen av — av drömmen. Förstår Ni?

42 Och så ringde Mr. Arganbright mig för några kvällar sedan och berättade för mig, att — att . . . Naturligtvis hörde vi, att mötena utomlands hade blivit inställda för broder Shakarians skull. Och då finns det ingen . . . Det där enda, där i Schweiz, jag fick bara en enda kväll. Och jag . . .

43 Meda måste säga till mig, först, att hon inte ville fara. Så jag ringde henne från Florida här om kvällen, rättare sagt Georgia, och berättade det för henne. Jag sa: "Broder Arganbright har ringt och sagt, att vi måste fara den tjugonde maj."

44 Hon sa: "Det går inte. Det går inte." Förstår Ni? "Barnen ska ta sin examen då. Kan inte fara." Ser Ni, hon måste avvisa det själv, för hon var medräknad. Det var hennes semester. Och där var det.

45 Till och med drömmar, allting, har en mening. Allting har någonting någonstans. Så drömmar har tolkningar.

46 Då jag nu kom tillbaka . . . Jag kanske ska säga det, så att Ni förstår, och det här spelas in på band. På vägen, då jag kom hem . . .

47 Precis innan jag for dit ut, hur många kommer ihåg, att jag upprepade det här, att en Röst kom till mig i rummet en

morgon efter synen och talade om, berättade om ormen och att den var bunden och att jag inte skulle frukta för någonting? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Han sa: "Frukta inte!" Han sa: "Har jag inte bevisat, att jag är med Dig, vart Du än går?" Han sa: "Har jag inte bevisat, att jag har varit med Dig på Dina jaktture?" Kommer Ni ihåg, då jag berättade om vad jag skulle komma att få innan jag for och allt det där? [Amen.] Förstår Ni? Han sa: "Har jag inte bevisat, att jag är med Dig?" Sedan kom en riktigt ljuv Röst, som sa: "Jesu Kristi aldrig svikande Närvaro är med Dig, vart Du än går." Och av detta förstår jag, att vi går fram mot någonting. Jag vet inte, vad det är. Det kan jag inte säga.

48 Då jag kom hem här om kvällen, rättare sagt här om dagen, eller precis innan jag kom hem, kom jag in i en syn. Och jag såg några små män, magra, såg ut som unga pojkar eller någonting, hade mössor på sig. Och vi stod på jakt. Och jag hade skjutit en jättestor, stor björn, som såg brun ut. Och då vände de sig om och sa till mig: "Men det är någonting oklart ifråga om mötesserien."

49 Jag sa: "Vad det än är, som är oklart, om det var meningen, att jag skulle fara, vart det än var, så ska jag fara ändå, ser Ni. Det gör ingenting." Och synen avslutades. Jag vet inte, var det där är någonstans. Men det här är på band. Det kommer att ske. Förstår Ni? Kom bara ihåg det, det kommer att ske. Det är en syn.

50 Så nu, nästa söndag, kommer jag att vara i Tennessee, om Herren vill, nästa lördag kväll och söndag, hos broder M. E. Littlefield, i, å, det där högkvarteret för Church of God där uppe i Cleveland i Tennessee. Broder M. E. Littlefield, i hans kyrka, den där jag invigde åt honom här för två eller tre år sedan, i Cleveland i Tennessee, nästa lördag kväll och söndag förmiddag. Det blir bara söndagsförmiddagsmötet på söndag. Och det ger mig tid, min familj far upp tillsammans med mig och vi kommer tillbaka. Jag lovade honom att komma upp och predika igen i hans kyrka. Det är nästa söndag.

51 Sedan, följande söndag, kommer broder Arganbright att vara här tillsammans med broder Rowe, den där diplomaten från Washington, som har varit i tjänst hos tre eller fyra presidenter. De ska vara här den söndagen och med en ny bild. Jag vill, att alla ska vara här, om möjligt, vid den tiden. Jag vill vara här själv.

52 Följande söndag är det Påsk. Vi väntar oss en mäktig mötesserie här i Påsk. Om Herren vill, vill jag vara här på Påskdagen. För . . . Och vi har soluppgångsmöte, som vanligt. Dop, alla Ni, som ska döpas i vår Herres Jesu Namn, var här på söndagen! Och det förväntas eller har sagts för ett tag sedan, eftersom vi inte har sittplats nog, att vi kanske tar Boy's Club, som har sju- eller åttahundra sittplatser, precis här ovanför i närheten, en ny klubb precis runt hörnet här, och kommer tillbaka hit sedan för dopförrättningen. Och går tillbaka dit upp,

så att alla kan få en bekväm sittplats på påskmorgonen. Vi ska försöka titta på det den här veckan och ta reda på det.

⁵³ Den följande mötesserien sedan, som då börjar den . . . Jag åker härifrån den tjuugo . . . Den tjugofemte eller tjugosjätte i månaden. Och sedan den sjunde . . . Sjätte, sjunde, åttonde och nionde och tionde är jag långt borta uppe på . . . Utanför Van . . . Rättare sagt Victoria Island, långt borta hos några indianer, dit man måste fara med båt för att komma till dem.

⁵⁴ En av mina små missionärsvänner, en broder, jag var tillsammans med honom på en jakttur. Och från ett förtjusande hem, han och hans hustru. Och hans armar, allting, är alldeles såriga på sina ställen. Det var på grund av loppor, vägglöss osv., ser Ni, som de fick, då de bodde ända där ute, där de bara var tvungna att bo i vad som helst, bland de där indianerna. Han hade tagit med sig en del av dem över till mötet, hövdingen. De är katoliker allesammans, praktiskt taget alla. Och Den Helige Ande kom ner igenom där och plockade ut den där hövdingen och alla, som var med honom och helade varenda en av dem just där i mötet. De bara helt enkelt satte eld på den där kusten, fram och tillbaka, med sina båtar, som gick ut. De är yrkesfiskare, fram och tillbaka på kusten. Och broder Eddie ringer och jag känner litet för att fara, ser Ni, att fara dit bort.

⁵⁵ Och sedan far vi därifrån och har en dags resa därifrån och har två kvällar eller tre kvällar i Fort St. John. Det är långt upp på Alaskan Highway. Och två kvällar där.

⁵⁶ Sedan, då vi kommer hem, och den . . . Jag tror det är den sjunde, åttonde, nionde och tionde juni. Här är nu en plats, dit Ni skulle kunna fara allesammans, till de här mötena här, det blir i Southern Pines. Ni vet, den där brodern, som skrev en sådan trevlig artikel här för inte så länge sedan. För resten, han sände mig några fler tidskrifter. Jag borde ha tagit dem med mig. Jag ska ha dem här nästa söndag, om Herren vill. Och det där är i Southern Pines, bara omkring, å, sex eller sju timmars körning härifrån, Southern Pines i North Carolina. Eller är det där i South Carolina? North Carolina. Ja. Det är riktigt. Så det är riktigt, då far vi därifrån den tionde.

⁵⁷ Och den elfte eller tolfte, hos broder Bigsby i Columbia i South Carolina. Och det är mannen, presbyterianen, som skrev artikeln. För mig kändes den bättre än vad som helst, de någonsin hade skrivit om mig. Han var presbyterian, teologie doktor. Och han kom in i Chicago och skrev artikeln. Om . . . Jag har glömt, vad det var nu. Den var riktigt trevlig. Jag har den någonstans, och i en tidskrift. Något om "en presbyterian, som möts i Pingst", eller någonting liknande, "pingst-profet till en presbyterian", någonting. Och ska vara hos honom.

⁵⁸ Så, igår kväll ringde vi broder Roy Borders, som redan är på västkusten. Och det är några av människorna där ute, som

har så många som trettiofem och fyrtio församlingar, som ska samarbeta i mötesserier, Sedalia i Californien och borta i Grass City och därifrån. . . Grass Valley, rättare sagt. Och därifrån vidare in i Oregon, vidare upp till — till Washington.

⁵⁹ Och så broder Arganbright, som kommer in, vi ska, planerar nu att sista veckan i juli vara i Anchorage i Alaska, för att organisera en grupp där för Christian Business Men efter en sex- eller åttadagars väckelseserie, som jag hoppas få i det barska, hårda Alaska. Ni vet, hur det är, bara malmletare och gruvarbetare. Och skinka och ägg kostar ungefär tre dollars, och femtio cent för en tallrik. Det är — det är verkligen en hård plats, men de behöver Evangeliet.

⁶⁰ Vad jag nu ämnar göra, är de här sakerna, som jag undervisar om här, att lagra upp den här Maten och få ut den, jag vill gå nu. Jag har ingen definitiv ledning till någon plats, men jag går och sår frön, sänd någonstans, kommit igång.

⁶¹ Min hustru, hon är här någonstans. Hon fick ett brev från en dam här borta i Illinois här om dagen. Det bara brände sig in i mitt hjärtas själ. Den här damen sa: "Syster Branham", sa hon, "Det är inget tvivel om att många gånger och hela tiden sedan Du gifte Dig, har Du fått utstå mycket, då broder Branham har varit borta och Du har haft de här barnen." Och hon sa: "Barnen gråter naturligtvis efter sin far osv." Och hon sa: "Jag vet, vad Du menar, för jag har en underbar man själv." Hon sa: "Men jag ska tala om för Dig, hur jag har det."

⁶² Hon sa: "Jag har genomgått fyra stora operationer de senaste fyra åren." Hon sa: "Jag tar omkring femton eller sexton lugnande tabletter om dagen." Och hon sa: "Jag tar tre olika Lexron-sprutor osv. i veckan." Och hon sa: "Jag tar en massa sömntabletter och det senaste för att lugna nerverna. Och de där sprutorna och tar så mycket som två dubbla sömntabletter om kvällen och kan inte sova." Och hon sa: "Min doktor har sagt till mig att gå till sinnessjukhuset, innan dess får jag inte komma tillbaka. Det kan finnas hopp om, att jag kan få behålla mitt förstånd." Och hon sa: "Det finns ingenting i medicinväg någonstans, som skulle kunna hjälpa mig."

⁶³ Och hon sa: "Jag räknade med självmord, planerade det, att lämna min underbare man och min lilla flicka." Hon sa: "Vi bor i Kansas. Jag älskar det, för jag får se kornet mogna och tänker på skörden."

⁶⁴ Jag tror hon var metodist. Och sa var. . . Och så, borta i metodisternas högskola i Bloomington i Illinois fick de tag i ett papper om att jag skulle vara där för elva månader sedan. Många av Er kommer ihåg mötesserien i Bloomington. Ni var där.

⁶⁵ Och hon sa: "Min man hämtade mig och några vänner och for iväg." Och hon sa: "Herren visste, att jag inte kunde stå ut med det en dag till." Det var så illa ställt med henne. Och hon sa: "

Jag var den första personen. Din son, Billy Paul, gav mig ett kort. Och den kvällen, då Din — då Din man räknade upp numren, blev jag den första i kön för att få förbön.” Och hon sa: ”Så fort jag kom till plattformen”, sa hon, ”berättade han för mig om mitt liv och sa mig, vad jag hade gjort och alltsammans om det och sa 'SÅ SÄGER HERREN, det är över.'” Hon sa: ”Ända sedan den bråkdelen av en minut har jag inte haft någon plåga mer.” Hon sa: ”Jag vägde cirka trettiofem kilo. Jag väger cirka åttio nu.” Och hon sa: ”Syster Branham, då Du är ensam”, sa hon, ”vet jag hur Du känner Dig, då Du delar Din man med världen osv. Men”, sa hon, ”kom bara ihåg, en liten husmor från Kansas är fri idag, för att han var villig att akta på Herren.”

⁶⁶ Jag visade Billy det. Jag sa: ”Billy, jag vill, att Du ska skicka över det här till den där metodistiska högskolan.”

Han sträckte sig bort och fick tag i en hög och sa: ”Läs en del av de här!”

⁶⁷ Jag sa: ”Jag vet. Jag vet, att de är underbara, men det räcker med den här. Den här har placerat sig precis.”

⁶⁸ Hörde Ni det där? ”Oren! Oren!” De onda andarna drev honom”, ser Ni, ända ifrån sina sinnen, ”ut ibland gravarna. Då Jesus kom, satte Han fångarna i frihet.” Och Jesus är Ordet. Så ta Ordet, så sätter Det de fångna i frihet.

⁶⁹ Här håller jag på att prata och tar upp min tid, tar upp Er tid, och har så mycket att säga.

Låt oss böja våra huvuden!

⁷⁰ Herre, som dödliga vet vi, att vi inte har så mycket mer tid att prata. Då jag ser ut över den här lilla skaran av pilgrimer med hungriga hjärtan, som har kommit från fältet, från jordbruket, en del av dem har kommit från offentligt arbete, från sina arbeten. Och en del av dem körde över bergen, öknarna och fälten och våtmarkerna och samlas här, måste sedan stå. Men de är pilgrimer. De tillhör inte den här världen. De är bara här som vittnesbörd, som ljus som har satts på en höjd, som ger ljus i samhället, där de bor. Och då de sedan kommer tillsammans, för att återinviga sig och bli laddade med Ordet, får de stå, de har kramp i sina lemmar och de — de gamla likaväl som de unga.

⁷¹ De älskar Dig, Herre. Det är därför de är här. Vem som helst förstår, att en person inte skulle komma och köra miltals och stå och luta sig mot väggen med kramp i benen, bara för att synas. Och med den här skaran, Herre, vi är — vi är fattiga människor. Vi kommer inte i utsökta kläder. Vi kommer hit för att tillbe Dig. Ett enda syfte i våra hjärtan, ett enda mål och ett enda motiv, det är Du, Herre.

⁷² Jag ber, Gud, att Du ska ska belöna dem rikligen. Må det inte finnas en enda, som går igenom de här dörrarna idag, som inte ska ha Evtigt Liv! ”Då ska vägens vedermödor verka som

ingenting, då vi kommer till slutet på vägen.” Om de är sjuka, så hela dem, Herre!

⁷³ Och nu talade vi bara om andra möten, utan att säkert veta, så då far jag, om det är Din vilja, och bara strör ut Fröna. De kommer att komma upp, om de faller i rätt jordmån. Jag ber, Herre, Att Du ska dirigera Dem till denna rätta jordmån.

⁷⁴ Här på plattformen, eller predikstolen, skulle jag säga, i förmiddag, är näsdukar, små paket. Det betyder, att folk är sjuka, i behov. Å, himmelske Gud, som lät Kristus uppstå från de döda och har presenterat Honom för oss i denna yttersta tid i form av Den Helige Ande, må Han, som är allestädes närvarande, titta ner! Allestädes närvarande, vet allting, allsmäktig, stark till allt. Vaka över de här små paketen! Och må de, då de rör vid de sjuka och plågade, må Den Helige Ande göra den där bönen levande för Guds öron och må de omedelbart bli helade!

⁷⁵ Herre, tänk på den där stackars lilla kvinnan! Jag citerade just hennes vittnesbörd. ”Där ute i Kansas idag, lycklig, inte en enda plåga. Ingen doktor kan finna något fel på henne. Inga smärtor mer, inga fler lugnande tabletter, inga fler sömnpiller, sover gott och djupt. Allting är all right.” Å, Herre, då Du kommer, då är verkligen allting all right. Vi tackar Dig för det.

⁷⁶ Nu, Fader, då vi vänder oss till Ordet, välsigna Ditt Ord! Må Det inte återvända till Dig fåfängt, utan må Det utföra det, som Det är avsett för och ämnat till. I Jesu Namn ber vi om det. Amen.

⁷⁷ Kan Ni nu höra all right allesammans? Längst där bak, är det all right? Vilket är bäst, om jag talar *så här* eller talar *så här*? *Här* borta, är det bättre på den här sidan här borta? Är det bättre för Er alla där bak? All right, jag ska dra den här runt hit, bara litet närmare då.

⁷⁸ Förra söndagen, en vecka sedan, jag – jag var litet sen, hade ett ganska långt möte. Jag tycker inte om att vara på det viset. Och nu bekymrar det mig inte alls, om någon, som sitter, då och då ser på de, som står, och skulle vilja byta plats med dem en liten stund, låta dem vila. Det skulle vara en mycket fin kristlig gärning. Och nu, nu kanske till – till den här Påsken, kan vi kanske få ett annat ställe att hålla huvudmötena på.

⁷⁹ Nu vill vi slå upp i förmiddag. Alla Ni soldater, hämta Ert – Ert svärd nu, så ska vi förklara krig mot fienden! Brukade sjunga en liten sång, som Ni vet.

Striden rasar, å, kristne soldat,
Ansikte mot ansikte i sträng ordning.

Ni har hört sången.

Vapnen skimrar, färgerna strömmar,
Rätt och fel är i strid idag.

Förstår Ni? Det är riktigt.

Striden rasar, men bli inte trött,
 Var stark och håll fast i Hans kraft!
 Om Gud är för oss, Hans baner över oss,
 Ska vi sjunga segrarens sång till sist.

⁸⁰ Det är riktigt. Vi vill nu först slå upp och läsa det Skriftens ord, som finns i Johannes 10, de första fem verserna.

Sannerligen, sannerligen säger jag Er, den som inte kommer in genom dörren in i fårållan, utan klättrar upp någon annan väg, denne är en tjuv och en rövare.

Men den, som kommer . . . genom dörren är fårens herde.

För honom öppnar dörrvaktaren och — och fåren hör hans röst, och han kallar sina egna får vid namn och leder dem ut.

Och då han släpper ut sina egna får, går han före dem, och fåren följer honom, för de känner igen hans röst.

. . . en främmande kommer de inte att följa utan kommer att fly från honom, för — för de känner inte igen de främmandes röst.

⁸¹ Nu i förmiddag är ämnet, som jag har valt att undervisa om en liten stund: *Vishet kontra tro. Vishet kontra tro.*

⁸² Nu finns det bara två källor, rättare sagt är det två källor, som vi kan leva av. Visste Ni det? Nu . . .

⁸³ Jag har många Skriftställen nedskrivna här. Och jag vill att Ni . . . Vi kommer troligen att hänvisa till dem, då vi fortsätter. Och — och jag ska försöka, att bli färdig så fort som möjligt. Och kommer inte att försöka att . . . Bara lägga ut det, så att Ni kan ta det från och med där. Förstår Ni?

⁸⁴ Men det finns bara två källor, som vi kan ösa vårt liv ur. Och den ena av dem är visheten och den andra är tron, och om vi tänker på, vad visheten åstadkommer och sedan vad tron åstadkommer. Men de där två källorna, vi ska, med Herrens hjälp, gå tillbaka i förmiddag och plocka upp dem till söndagsskolelektionen och hämta upp dem ur Bibeln och visa, vad de är och vad de kommer att göra och vad de har gjort.

⁸⁵ Tron och visheten nu. Till att börja med, nu, ska vi lägga märke till, att i 1 Mosebok, 1:a kapitlet, finner vi, att — att tron presenterades, och visheten presenterades. Och idag presenteras fortfarande de här två källorna för den mänskliga rasen. Vi finner, att Gud var trons Upphovsman, att tro, att människorna skulle tro och lita på Hans Ord. Och Satan är vishetens upphovsman, som försöker få människorna att ta emot hans vishet och dra dem bort ifrån den tro, som finns i Guds Ord. De där två källorna.

⁸⁶ Vi finner det så egendomligt, att 1 Mosebok, det här frökapitlet, börjar på det sättet. Och vi ser, att allting, som vi har idag, ursprungligen började i 1 Mosebok, för ordet *Genesis* betyder "begynnelsen". Och om vi ser de här sakerna, som vi är idag, hur de är beskaffade, så måste de ha en begynnelse någonstans. Man kommer att vara tvungen att följa allting tillbaka till en begynnelse.

⁸⁷ Och här är en liten tanke åt Er. Allting, som hade en begynnelse, har en ände. Men det är de saker, som inte hade någon begynnelse, som inte slutar, det är bara de sakerna, som är eviga.

⁸⁸ Därför skulle jag vilja ställa frågan: Hur skulle vi någonsin kunna få ut någonting begripligt ur ordet "Guds eviga Sonskap"? Om Han var Son, hade Han en begynnelse. Om Han var evig Son, hur kunde Han vara Son och vara evig? För *son* är en produkt av någonting. Men om Han var – var Han det, kunde det inte vara en evig Son. Det finns ingenting sådant, "Guds evige Son." För om Han – om Han aldrig hade någon begynnelse, då kan Han inte vara någonting annat än evig. Men om Han var Son, hade Han en begynnelse, så Han kan inte vara evig Son.

⁸⁹ Det var den evige Guden uppenbarad i en Son. Mmm. Förstår Ni? Evig Gud, för Gud är det enda, som är evigt.

⁹⁰ Och det enda sättet, på vilket vi någonsin kan få leva, är för att vi har evigt Liv. Den här kroppen dör, alla våra delar dör. Men den delen, som är evig, är Gud och kan inte dö. Ordet nu, Bibeln nu, är evig, för Den är Gud i Ord-form. Och det, som fanns i Gud, i Hans tankar, innan det fanns något uttalat Ord, det var Gud. Förstår Ni det? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Det var Gud. Därför, att vara förutbestämd, vi som är det, jag säger "vi" och litar på att jag är tillsammans med Er, som var förutbestämda, det var de ting, som var hos Gud i Evigheten.

⁹¹ Och då, om Du är ett pånyttfött Guds barn, Du är det och har Den Helige Ande i Dig, är Du uppenbarelsen av Guds uttalade Ord innan Det var ett Ord. Det måste vara en tanke, innan det kan bli ett Ord. Ett Ord är en uttalad tanke. Och tankarna fanns i Gud och då var vi i Gud i Evigheten och vi talades till existens av Ordet. Å, en sådan... Genom vilket Ord? *Det här* Ordet, Guds Ord.

⁹² Nu är Gud trons Upphovsman. Satan är vishetens upphovsman. För Gud gav sina första barn Sitt Ord och sa till dem, att de måste tro på Detta och föreskrev död, skilsmässa, straff, om de inte kunde tro på Det.

⁹³ Och Satan kommer dit och försöker erbjuda Eva vishet: "Ni kommer att bli visa och kunna skilja på rätt och fel, liksom Gud." Nu, ser Ni, till att börja med förstår man ganska fort, att den visheten kommer från djävulen. Det där är underligt, eller

hur? Men det är sanningar. Visheten kom från djävulen. Han är vishetens upphovsman.

⁹⁴ Nu är naturligtvis vad som helst, som djävulen har, en förvrängning av det ursprungliga. Synd är en förvrängning, en förvrängning av rättfärdigheten. Äktenskapsbrott är en förvrängning av en — av en laglig handling. En lögn är en förvrängning av sanningen.

⁹⁵ Och så visheten, som jag vill, att Ni ska få klart för Er om, innan vi börjar. Det finns en Guds vishet, en Guds vishet är att stå fast vid Hans Ord. Men Satan försökte, i sin vishet, att förvrida Ordet, så det är den visheten jag talar om.

⁹⁶ Det finns ett visst mått av tro, som hör till Satan. För att — att ta emot Satan, måste man tro Satan, så det finns en förvrängd tro på någonting förvrängt. Och vad som helst, som skulle försöka förvrida Guds Ord, för att få Det att säga någonting, som Det inte säger, är fel ande, ser Ni, som erbjuder vishet emot Guds vishet. Så vi ska hänvisa till det som vishet och inte Satans tro.

⁹⁷ Många av de där människorna, som tror på det där, är ärliga och tror bara med all den tro de har, att de har rätt. Förstår Ni? Man måste se upp. Täcket sträcker sig åt två håll nu. Men han, de är. . . Enda sättet att vara säker är att komma tillbaka till det ursprungliga Ordet. Det är där, som allting är baserat, på Ordet.

⁹⁸ Nu finner vi, att de här två fraktionerna, rättare sagt källorna, den ena är visheten och den andra är tron. Och de har stått emot varandra alltsedan skapelsen i Edens lustgård.

Nu finns det barn på båda sidorna.

⁹⁹ Vad är nu den — den där visheten vi talar om? Någonting, som inte vill hålla med om, att allt Ordet är Sanningen. Det är någonting, som vill ta bort något från Sanningen och uttrycka sig självt som en högre kunskap, mera vishet. Och om den sortens vishet kom från Satan, så lever hans barn av den visheten.

¹⁰⁰ Och om Guds tro kom genom Gud, och Gud är Ordet, lever Guds barn av tro. Säger Bibeln: "Den rättfärdige ska leva av vishet.?" [Församlingen säger "Nej!" — Utg.] Tro! "Den rättfärdige ska leva av tro." Inte vad han kan lära sig, utan vad han kan tro. All right.

¹⁰¹ Nu, nu får vi reda på det. Låt oss ta visheten först! Visheten har resonemang. Tron har inget resonemang. Men visheten har resonemang. Låt oss bara börja slå upp i Bibeln och låt oss nu slå upp 1 Mosebok, 3:e kapitlet i 1 Mosebok och bara undervisa om detta!

¹⁰² Vad är det nu vi gör, försöker göra, i förmiddag? Följa det Herren sa: "Lägg upp mat!" Ni kommer att behöva Den en vacker dag. "Lägg upp mat!"

¹⁰³ 1 Mosebok 3:1, nu, låt oss läsa nu, se hur visheten har resonemang!

Och ormen var listigare än alla markens djur, som HERREN Gud hade skapat. Och han sa till kvinnan: "Ja, har Gud sagt (i det han trodde, att han sa Ordet): "Ni ska inte äta av vartenda träd i lustgården?"

Och kvinnan sa till ormen: "Vi får äta av frukten på träden i lustgården,

Men . . . frukten på trädet, som är mitt i lustgården, har Gud sagt: 'Ni ska inte äta av den'", (hon citerade Ordet), "inte heller ska ni röra vid den, så att ni inte dör."

104 Nu håller tron fast vid det där. Förstår Ni? Se upp nu!

. . . ormen sa till kvinnan: "Ingalunda ska ni dö",

105 Ett resonemang, tankegångar, "Gud är alltför god. Gud är alltför barmhärtig. Han älskar er alltför mycket." Man hör samma gamle djävul idag. "Gud är alltför god för att göra *det här*. Gud Kommer inte att göra *det här*. Gud kommer inte att straffa." Han kommer att göra precis exakt det, som Hans Ord sa, att Han skulle göra. Förstår Ni?

106 "Ingalunda ska Ni dö." Förstår Ni? Vad försöker han göra? Få henne att resonera med sig. Den minuten man resonerar om Guds Ord, då mister man tron. Förstår Ni? Det har inga "ja, nej, kanske så". Stanna kvar hos Det! Förstår Ni? Eva hade rätt sätt att närma sig, men hon lyssnade till hans resonemang.

107 Det finns ju så många människor idag, som har den rätta kunskapen, som vet, att det här Ordet borde vara Guds Ord, och att Det är Guds Ord, men de står och låter någon predikantskolestudent resonera ut dem ur Det, bort från Den Helige Ande, bort ifrån det, som hör Gud till. "Resonemang, det är meningen, att vi ska omkullkasta dem."

108 4:e versen nu.

För . . .

Jag ska tala om för Er, vad Satan sa. Jag ska läsa den 4:e versen först, sedan den 5:e.

Och ormen sa till kvinnan: "Ingalunda ska ni dö – dö,"

För Gud vet, att i de dagar ni äter av den, då ska era ögon öppnas och ni ska bli som gudar, och kunna skilja gott från ont.

109 Ser Ni, han ger henne en orsak: "Skulle Du tycka om att vara Guds jämlike? Ta . . ." Med andra ord: "Vill Du verkligen få det rätt ställt med Gud? Lyd mitt råd! Lyssna till mig! Gud menade inte Det Där. Det gjorde Han bara inte."

110 Då Du hör det där, fly från det! Det är riktigt. Det där är ormens väsning. Det låter resonabelt. Men resonera inte alls! Tro det bara, det Gud har sagt! Då nu . . .

Och då kvinnan såg, att trädet var gott att äta av, . . .

111 Ser Ni, vad det var? Hans resonemang fick henne att förstå, att det var riktigt, det var sant.

. . . och att det var angenämt för ögat och ett träd, som skulle åtrås. . .

112 ”Som fick en att tro”? [Församlingen säger ”Nej!” — Utg.]

. . . för att det fick en att ha kunskap, gjorde en vis, . . .

113 Ser Ni, vad det var? Satan, som presenterar kunskap, kunskap som var tvärtemot Ordet, ”en som skulle göra en vis”.

. . . hon tog av frukten . . . och åt och gav också åt sin man, som var med henne och han åt.

Och deras ögon öppnades på dem båda och de förstod, att de var nakna och de sydde ihop fikonlöv och gjorde sig förkläden.

114 Vad var det nu, som satte igång det? Resonemang. Förstår Ni? Tron har inget resonemang. Man resonerar inte alls. Man tror. Då Du får förbön och tar emot Guds Ord till helbräddagörelse, resonera inte med dina känslor! Resonera inte med någonting annat! Det är inget resonemang om det. Gud sa så och det avgör saken.

115 Å, så gärna jag skulle vilja stanna här i några minuter och vila på det där och ta en text ur det. Kan inte göra både det och predika de här, ungefär fyrtio eller femtio texterna jag har nedskrivna här. Men resonemang. . .

116 Då Herren ger en syn. . . Jag ska bara berätta för Er om mitt eget barnsliga sätt. Herren ger en syn om någonting, som kommer att ske, å, jag bryr mig inte om vad, som står emot det.

117 Och kom ihåg, allting som kan presenteras emot det, det kommer Satan att göra. Han kommer att försöka resonera. ”Man kan inte göra det.”

118 Till exempel det där, som jag just citerade för några ögonblick sedan, om att gå. . . Det här var nu liksom vid sidan av den banade vägen. Just innan min mor gick bort. Och Herren visste, att jag inte skulle kunna hålla de här överenskommelserna med de där bröderna, om att gå på jakt. Och gav en syn och skickade mig hela vägen till British Columbia.

119 Och då vi kom dit, sa guiden: ”Jag har aldrig sett en ‘silver-tip’. Jag har bott här hela mitt liv. Och för resten går vi raka vägen in i får-landet på hästar. Där finns inga ‘silver-tippor’. Där finns inga. . . Du kommer inte att få den där uppe.” Förstår Ni? Förstår Ni? Försöker, ser Ni, försöker komma undan, resonera.

120 Satan sa till mig: ”Det kommer att vara, Du bara — Du bara missförstod synen.”

121 "Men det gjorde jag inte. Det kommer att ske. SÅ SÄGER HERREN." Och då renen kom fram och vi fick den, vilket fanns i synen, som Ni alla vet.

122 Då sa han, guiden sa till mig, en mycket fin broder, ska vara hos honom nu om några veckor, en ung kristen. Han sa: "Broder Branham, min bror hade epilepsi. Och Du red fram på den där hästen den där dagen och sa till mig, att jag skulle göra en viss sak, 'så skulle min brors epilepsi upphöra.'" Han sa: "Då jag gjorde exakt vad Den Helige Ande sa till Dig att säga till mig", sa han, "har han aldrig fått ett anfall från den dagen."

123 Han sa: "Nu är vi här, uppe på det här bergstoppen. Och i tre engelska mil rakt ner finns det inte ens en fyra tum hög buske. Ingenting annat än renlav, några blåbär, och de blir bara två eller tre tum höga." Han sa: "Renlav och blåbär, ända ner till trädgränsen och våra hästar tjudrades vid trädgränsen. Och nu, enligt vad du sa till mig innan vi kom hit, att någonstans mellan här och där den där pojken med den där rutiga skjortan på sig står, kommer Du att döda en nio fots silver-tip grisslybjörn."

Jag sa: "DET ÄR SÅ SÄGER HERREN." Förstår Ni?

Vad var det? Satan, som försökte få mig att tvivla på det där.

124 Vi satte av nedför berget. Ju närmare vi kom, fortsatte han att säga: "Broder Branham, vi är bara ungefär en engelsk mil ifrån det nu."

Jag sa: "Tvivlar Du, Bud?"

"Inte alls."

125 Vi kom inom ungefär en halv engelsk mils håll. Han sa: "Vi har bara en halv engelsk mil kvar nu."

126 Jag sa: "Det är riktigt." Jag sa: "Tänk bara, inom en halv engelsk mil!" Omkullkastade resonemangen.

127 Han sa: "Titta! Vi kan se allting rakt framför oss. Det finns ingenting där ute."

128 "Men", sa jag, "den Gud, som gav mig Ordet, kan skapa en där. Resonera inte! Tro det bara! Fäst inget avseende vid resonemangen! Det där har ingenting att göra med det. Tro bara det Han har sagt! Det är alltsammans."

129 Jag stod där, tittade upp på kullarna, överallt bara gul renlav. Solen höll på att gå ner, vackra kullar. Man kunde se varenda liten fläck var som helst i tre engelska mil uppför berget, rakt ovanför mig. Och då jag vände mig om för att titta, stod en nio fots silver-tip grissly ungefär två engelska mil framför mig, eller en och en halv engelsk mil eller två engelska mil. Hur han kom dit, vet jag inte. Men han var där. Förstår Ni?

130 Resonera inte! Tro! Hur omständigheterna än är, fäst inget avseende vid omständigheterna! Tro!

Nu sa Gud: "Den dagen Ni äter av den, den dagen dör Ni."

131 Satan sa: "Låt mig säga Dig en sak, ser Du! Det är, nu, det är . . . Å, ja, vi säger att Gud är sann. Visst. Det är riktigt. Vi tror på det där Ordet. Å," sa Satan, "jag tror på Det, riktigt säkert. Men lyssna, låt mig säga Dig det, Han menade inte exakt Det."

Han menade verkligen Det. Han menade precis, vad Han sa.

132 Satan sa: "Titta nu, jag ska säga Dig, varför Han sa det. I verkligheten . . . Ser Du, Du är — Du är — Du är inte vis än. Du har ingen vishet. Förstår Du? Du är precis liksom ett får, som ska ledas. Du är inte Din egen." Det är så Gud vill ha en. "Du har aldrig. . . Du har ingen Fil Dr.-grad än. Du — Du — Du har bara inte nog utbildning. Förstår Du? Men jag har vishet. Jag ska bevisa det för Dig. Titta nu, Du vet inte, vad som är rätt och fel. Du vet, att det finns någonting sådant, men Du vet inte, vad det är. Låt mig visa Dig, hur det går till!" Det var allt, han ville säga den där kvinnan. Det var allt, han ville göra. "Låt mig visa Dig, hur det går till!"

Hon sa: "Men vi kommer att dö."

133 Han sa: "Ingalunda skulle Gud göra så. Men Han vet, att Ni också kommer att bli visa." Förstår Ni?

134 Han satte sin vishet emot Guds Ord. Där är den där visheten jag talar om. Förstår Ni? Vishet mot tro, kontra tro. Där är den första striden. Och Guds Ord var orubbligt och sant. Då de tog del av det förbjudna, dog de, och har gjort det ända sedan dess. Förstår Ni? Det var där, bevisat just där, utan en skugga av tvivel.

135 Nu ska vi hålla på med det en liten stund. Nu hade jag 1 Mos. 3:1, 17, och nu. . . Rättare sagt 1 till 7 och nu, där visheten har resonemang, nu. Hur många tror på det där nu? Säg: "Amen." [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Förstår Ni? Nu säger man . . .

136 Doktorerna säger: "Tja, jag ska säga Dig." Titta nu, ta den här lilla kvinnan, vars vittnesbörd jag nyss återgav! Doktorn säger: "Ingenting man kan göra. Det är färdigt med Dig. Det finns inget hopp för Dig. Gå till sinnessjukhuset! För bort henne dit!"

137 Hon sa: "Hellre än att jag går dit bort i en av de där cellerna, ska jag ta livet av mig."

138 Och sedan då? Gud kom in på scenen. Och genom hennes annons någonstans i en tidning långt borta i Kansas, fick hon höra från Bloomington i Illinois. "Tron kommer genom hörande." Förstår Ni? Nåväl, hennes man tog hand om henne. De var verkliga älsklingar, älskade varandra.

139 Tänk! Fyra år och fyra stora operationer, femton, sexton lugnande tabletter. Det är nog för att döda en dödlig. Förstår Ni? Och alla de där sprutorna, två eller tre gånger i veckan. Och jag vet, att en av dem var Lextron och jag har glömt, vad den andra var. Det var någonting för mentala åkommor. Hon höll på att ta

de där sprutorna och, dessutom, två sömntabletter. Och kunde inte ens sova med det där. Elände, sjuk hela dagen, hela natten, år in och år ut. Ingenting kunde göras.

Men: "Tron kommer av hörandet." Förstår Ni?

140 Då hon nu kom dit, placerade Gud henne på plattformen, som den första. Förstår Ni? Och i det . . . Varför, vad? Då jag gick fram till henne och jag sa: "God dag, syster!" "God dag!" Hon hörde aldrig någonting om det här. Hon visste ingenting om det. Men jag sa: "Du är fru *Den-och-den*. Du kommer från Kansas."

141 Nu fick det där henne kvickt att – att tänka. "Vänta en minut! Jag hörde honom nyss säga att 'Kristus var densamme igår, idag och i evighet. Och här bevisade vi i Bibeln ikväll, att Kristus lovade att uppenbara Sig i den yttersta tiden, i Sin Församling och sakerna de gjorde i Sodom osv.', då han fortsatte att predika." Vilket är min öppningspredikan. "För nu ser jag det pågå här, just här." Förstår Ni? "Nu, ja."

142 "Nu har Du varit till åtskilliga doktorer. Du har haft fyra operationer."

143 "Varifrån får han den där informationen? Var har det där kommit ifrån? Den där lille, flintskallige mannen vet inte det där. Var har det kommit ifrån?"

"Och på vägen hit, någonting *så-och-så*."

144 "Säg!" Förstår Ni? "Det där är nu exakt det, som han just blev färdig med att predika om. Det där är Ordet."

145 Men Ni vet, Satan sa: "Du förstår, om Du tar emot det där, kommer Din pastor. . ." Det har ingenting att göra med det. Förstår Ni? Kasta bort resonemangen! Förstår Ni? "Men Din doktor sa, att Du måste fara till sinnessjukhuset." Kasta bort resonemangen!

146 "Jag väntar på att få se, vad Gud kommer att säga om det." Förstår Ni? Så Gud . . . Jag visste inte, vad jag skulle säga. Då plockade Anden fram det och trumpetade ut det.

147 Hon trodde det. Hon resonerade aldrig: "År efter år efter år, nervösa sammanbrott, förståndet borta, operationer och allting, alla de där sakerna. Å, det är orimligt att tänka, att jag skulle bli helad här, på en sekund." Men hon tänkte inte på resonemang. Hon bara trodde. Tron gjorde det och hon blev helad, på ögonblicket.

148 Om Du skulle vilja skriva till henne, kan Billy ge Dig hennes adress. All rätt, nu. Nu . . .

149 Visheten kommer att resonera. Nu . . . Men tron har inget resonemang. Den gör ingenting annat än att hålla fast vid Ordet. Den håller sig till löftet.

150 Låt oss nu läsa litet grand! Låt oss slå upp Romarbrevet, 4:e kapitlet och bara läsa litet grand. Och det blir tills vi

verkligen får ont om tid, ska vi bara läsa de här Skriftställena, Romarbrevet, 4:e kapitlet. För jag tycker verkligen om att läsa Ordet. Det gör en gott att — att läsa Det. Romarbrevet, 4:e kapitlet och låt oss börja med 17:e versen! Lyssna!

¹⁵¹ Då Paulus skrev kommentaren om Abrahams liv, Ni vet, sägs det ingenting om, att Abraham flydde ner till Gerar och ingenting i kommentaren, som Ni vet. Det står bara: "Abraham trodde Gud", då den store aposteln Paulus skrev en kommentar om Abraham.

¹⁵² 17:e versen: "Som det står skrivet. . ." Jag tycker om det där, Paulus står fast vid Ordet.

(Som det står skrivet: "Jag har gjort dig till fader för många nationer,") . . .

¹⁵³ "Jag har." Abraham var sjuttiofem år gammal. Hade levat tillsammans med sin hustru sedan hon var . . . , de var unga båda två. Det var hans halvsyster. Inga barn, han var steril och hon var ofruktsam. Men Gud mötte honom och sa: "Jag har", förfluten tid, innan världen grundlades naturligtvis, "har gjort Dig till fader för många nationer." Inte för många barn, utan många nationer. Tänk på det, bara!

. . . inför honom, som han trodde på, Gud, den Gud, som gör de döda levande och kallar på de ting, som inte finns till, som om de vore till.

¹⁵⁴ Resonera inte alls! Lyssna!

. . . kallar på de ting, som inte finns till, som om de vore till.

Som där inget hopp fanns . . .

¹⁵⁵ Oj! "Inte ens ett hopp." Tänk om han skulle ha resonerat! "Inte ens ett hopp."

Som där inget hopp fanns trodde på hoppet, att han skulle bli fader till många nationer enligt det, som hade uttalats: "Så ska din säd bli."

¹⁵⁶ Vad som än sägs annars. "Gud sa så och det avgör saken." Å, om Eva bara hade stått fast vid det där! Förstår Ni? Men hon stannade för att resonera, få litet vishet. Abraham ville inte ha någon vishet. Han ville bara ha Ordet. "Gud sa så och det avgör det."

¹⁵⁷ Som Ni vet, har jag predikat om det många gånger. Gick och köpte alla blöjorna och säkerhetsnålarna och allting, gjorde sig redo för babyn, och Sara gjorde sockarna. Och år efter år gick. "Pris ske Gud, vi kommer att få den i alla fall. Det är riktigt."

¹⁵⁸ "Å, hon", skulle doktorn säga, "nej, hon kan inte få den. Ni kan inte få den."

"Och säg inte det till mig. Vi kommer att få den i alla fall. Så är det med det."

159 ”Där inget hopp fanns, trodde han ändå på hoppet.” Allt hopp är ute, ändå trodde han på det, då hoppet för honom redan var ute. Hoppet var ute för varenda vetenskaplig forskning, varenda källa till vishet. Hoppet var ute, men ändå trodde han på det. Vad var det? Tro på det, tro på hoppet, då hoppet inte fanns där. Mmm! Jag skulle vilja stanna vi det där en stund. Tro på hoppet, då det inte fanns något hopp där, ändå trodde han på hoppet. Förstår Ni? För han sa: ”Han sa till mig: ’Så ska Din säd bli.’”

160 19:e versen nu. ”Och då han inte var svag i ’visheten, kunskapen, hade sin examen’”? [Församlingen säger ”Nej.” — Utg.] Nej.

... *då han inte var svag i tron, (ha, var så god), ansåg han inte, att hans kropp nu var död, . . .*

161 Hoppet var ute. Hans kropp var död. Lyssna på nästa!

... *då han var omkring hundra år gammal, och inte . . . Saras moderlivs dödhet,*

162 Hoppet var dött. Hans kropp var död. Saras moderliv var dött. Vad gjorde han? Nästa vers: ”Han vacklade inte.” Oj, oj!

Han vacklade inte genom otro ifråga om Guds löfte, vishet, utan var stark i tron och gav äran åt Gud.

163 Oj, oj! Vad?

Och var fullständigt övertygad om, att vad han hade lovat, var han också mäktig att utföra.

164 Mmm! Det spelar ingen roll hur, det är inget resonemang om det alls. Han bara tar Ordet och håller fast vid Det. Om nu *det här* är Guds Ord, tror Ni Det? [Församlingen säger ”Amen” — Utg.] Varför då tvivla på något av Dess Ord, något av Dess löften? [Amen.] Hur kan man säga, att *Det här* är en del och *Det här* inte duger och *Det här* är *det där*, plocka ut det man vill ha? Det kan man inte göra. Antingen är alltsammans bra eller så är ingenting av Det bra. Riktigt. Så så snart Du ser, att Det är Sanningen, ta tag i Det! Släpp Det inte under några omständigheter, hur de än försöker resonera: ”Å, det kan Du inte.” Gör inte — gör inte så där alls! Stanna kvar hos Det! Gud lovade det.

165 Om jag nu tänker ta ställning för Kristus och Han har gett mig Den Helige Ande, bär Hans Ande vittnesbörd om Hans Liv i mig. Då jag sedan ska dö, försöker Satan säga: ”Nu ser Du, Du tillhörde ingen organisation.” Stanna kvar hos Ordet! ”Du gjorde inte *det här*. Du gjorde inte *det där*.” Det spelar ingen roll *vad, det där*, Satan har ingenting att resonera ifråga om Det. Det är Guds Ord. Stanna kvar hos Ordet! Förstår Ni? Det omkullkastar alla resonemang. Förstår Ni? Man har inga resonemang, håller bara fast vid Ordet. Förstår Ni?

166 Nu litar tron helt enkelt på Hans Ord. Förstår Ni? Det var det, som Han ville, att de skulle göra. Det — det där, Ni har

bakgrunden nu. Det är exakt, vad Gud ville, att den mänskliga rasen skulle göra, tro på vartenda Ord, som Han sa.

167 Och Eva litade på en hel del av Det. Men en enda liten sak tog hon emot: ”Tja, om jag blir full av vishet, kanske — kanske det var på det viset. Kanske det är meningen, att det ska vara så här.” Förstår Ni? Så det var just där, som hon miste taget. Det var där hon började sjunka, just där. Det var där hela den mänskliga rasen gick raka vägen till graven, just därifrån, för att hon tvivlade på ett enda Ord.

168 En del av dem säger: ”Nåväl, jag tror *Det Här* är sant. Jag tror *Det Där* är sant. Jag tror, att Gud kan frälsa, men jag tror inte, att Han kan hela. Jag tror visst, att Den Helige Ande föll på Pingstdagen, men det finns inget ställe, där det finns någonting, som säger, att Den Helige Ande föll efter Pingsten.”

169 Å, broder! Det är så där de säger det och kallar sig Kristi församlingar. Förstår Ni? ”Har ett sken av gudsfuktan men förnekar dess Ord.” Hmpf! Ne-nej! Så är det. Förstår Ni?

170 Man måste tro. Resonera inte! Tro! Försök inte få vishet! Tro bara på Ordet!

171 Visheten försöker resonera och presentera ett bättre sätt. Det är nu exakt, vad Satan sa till Eva. ”Ni kommer nu inte att dö. Ingalunda gör Ni det, för Gud är en god Gud.”

172 Han är en god Gud. Och enda sättet jag kan lita på Honom, att Han är en god Gud, är att Han kommer att stå fast vid Sitt Ord.

173 Hur ska Ni kunna vänta Er, att jag ska vara sannfärdig, om jag inte är sannfärdig? Om jag säger till Dig en sak och gör någonting annat, är mitt ord ganska osäkert. Förstår Ni?

174 Trots allt är det, som gör Honom till en god Gud, att Han uttalade Ordet och vi ska leva av det Ordet. ”Människan ska inte leva enbart av bröd utan av vartenda Guds Ord, som utgår ur Guds mun.” Så Gud är tvungen att stå fast vid det där Ordet. Det är det, som gör Honom till en god Gud.

175 Om Han nu säger: ”Nåja, jag ska låta dem komma undan med *det här*. Jag, jag ska låta dem göra *det här*. Tja, *det där* är all right. Å, jag, jag ska — jag ska flytta *hit* bort”, å, då är Han hit-och-dit, ser Ni, Han är inte Gud, Han är — Han är bara en vanlig människa. Förstår Ni? Men för att vara en god Gud, måste Han hålla fast vid Sitt Ord. Det sätter vartenda barn . . . Om Han vill låta *det här* begå äktenskapsbrott, *det här* andra dricka litet grand och — och *denne* andre kunde få ljuga litet, *denne* andre kan få stjäla litet och den andre kan få — få göra *det här*, sedan få mig att hålla mig på mattan för att få komma in?

176 Han har en enda väg och alla, som går in, går in genom den porten. ”Trång är porten och smal är vägen. Inget orent kommer att komma in där.” I Uppenbarelsboken står det: ”Alla där ute är

trollkarlar, horkarlar och hundar osv.” ”Saliga är Ni, som håller alla Hans bud, så att man kan få rätt till Livets Träd.” Det är riktigt. Det finns en enda väg, det är Guds.

¹⁷⁷ Vi resonerar inte igenom det, ingen annan väg. Ja, den romerska kyrkan säger: ”Vi är Kyrkan. Den där Bibeln är inte ens värd. . . Å, å, Den, man skulle inte kunna. . .” Biskop Sheen sa: ”Att försöka leva med Den var liksom att vandra genom gyttjiga vatten.” Förstår Ni? Förstår Ni? Hur ska man kunna göra det? Förstår Ni? Så om han har rätt, då har Bibeln fel. Om Bibeln har rätt, har han fel. Vad ska man nu säga? Om Guds Ord har rätt, är det antingen biskop Sheen eller — eller Bibeln. Inte bara biskop Sheen utan pastor *Den-och-den och Dr. Den-och-den och Den-och-den*. Jag skulle inte ha nämnt mannens namn, om han inte hade sagt det i radio. Så han sa det i radion, så jag antar, att jag kan säga hans namn. Dr. *Den-och-den och Den-och-den sa så-och-så och så-och-så*. Vem ska man nu tro på, Gud eller dem?

¹⁷⁸ ”Nåja”, säger man, ”Den menar det inte precis på *Det här sättet*.” Den menar det precis så, som Den är skriven.

¹⁷⁹ Tja, det där är djävulens första lögn. Han sa till Eva: ”Den menar det verkligen inte *så*. Säkerligen är Gud alltför god för att göra så där. Ni kommer inte att dö.” Men det gjorde de. Och de kommer att göra det varenda gång. Måste möta Ordet!

¹⁸⁰ Visheten försöker ta en bättre väg, den moderna vägen, popularitetens väg, en lättare väg, finna sin egen väg.

¹⁸¹ Nu tar man bara en man här, kanske Gud börjar verka på honom. Nu tror han, att han måste komma fram. Han måste få sin hustru att komma ända fram till kön. Han måste sluta med sina kortspelspartyn. Han måste sluta att gå på dans. Hans hustru måste låta sitt hår växa ut. Hon måste sluta använda makeup. Han måste sluta att röka och dricka. Han måste lämna den där stora föreningen han är i. Måste ödmjuka sig vid altaret. Han måste stå ut med att bli kallad fanatiker, frimickel, Beelsebub, vad som helst man kan kallas. ”Jag ska vara religiös, men jag ska gå *hit* ner, ansluta mig till den här församlingen *här* nere. Ni är för trångsynta.” Var så god! Förstår Ni? Där är det resonemang, resonemang.

¹⁸² Nu kommer vi att komma fram till en mäktig poäng om några minuter ifråga om det där. Förstår Ni? Hur ska man veta, vilket som är rätt och fel, då? Förstår Ni?

¹⁸³ Nu försöker kunskapen få Ordet att säga någonting. Kunskapen, visheten försöker att — att resonera. Visheten finner en bättre väg. Det finns ingen annan väg än Guds väg. Visheten försöker peka ut, säga: ”Å, men nu vet Du, vi skulle inte kunna göra så där i *den här* tiden.” Vi måste göra det i alla fall. Förstår Ni? Försöker finna en lättare väg. Försöker få Bibeln att säga saker, som Den inte säger.

Nu säger man: ”Å, broder Branham, nu är Du. . .”

184 Vänta bara ett ögonblick! Vi ska gå tillbaka till fröet igen. Vad var det djävulen försökte göra med visheten? Få Guds Ord att säga någonting, som Det inte sa. Det är riktigt. Han försökte få Guds Ord att säga någonting, som Det inte sa. Så det är så, det går till idag, då de försöker få Guds Ord att säga någonting, som Det inte säger.

185 Nåväl, de säger: ”Tja, jag ska säga Dig, broder Branham, Du har inte den rätta tolkningen.”

186 Bibeln säger, att ”Profetian inte är till för privat tolkning.” Varför? Varför är den inte en privat tolkning? Varför? ”Herrens Ord kom till profeterna.” Det tolkas av profeten. Kan inte vara till för privat tolkning. Profeterna har redan tolkat Det åt en. Där är det, skrivet just Där. Det är så, det är meningen, att det ska vara.

187 Gud måste ha någonting fundamentalt, som alla människor måste dömas efter.

188 Om det är efter en församling, vilken har rätt? Omkring niohundra av dem, niohundra olika organisationer. [Broder Branham hostar. — Utg.] Ursäkta mig! Vilken av dem har rätt? Hur ska man veta, att man kommer in? Tänk om Du är metodist och baptisterna har rätt! Tänk om Du är pingstvän och presbyterianerna har rätt! Tänk om Du är katolik och lutheranerna har rätt! Tänk om du är lutheran och katolikerna har rätt! Förstår Ni?

189 Det måste finnas någon grund någonstans. Så om Ordet . . .

190 ”I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud.” Förstår Ni? Ordet var i Gud. Det var Gud. Det var Hans tankar, som alltid var i Honom, Där. Guds tankar är lika Eviga, som Gud är. Amen. Det där är inte skummjolk, broder. Förstår Ni? Här kommer det. ”Guds tankar var Hans Ord i begynnelsen”, det vill säga ”i Evigheten”, nu då ”beggynnelsen”, tiden, först började. ”I begynnelsen var Ordet, Guds tankar, och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud.” Förstår Ni? Hans tankar är vad Han var.

191 Det är Du också. Det Dina tankar är, är vad Du är. Hur Du än försöker att leva efter någonting annat, är Dina tankar vad Du är. Du kanske följer med, uppför Dig som en trevlig person, men i Ditt hjärta är Du en äktenskapsbryterska och vad det nu kan vara. Det är vad Du är, Dina tankar.

192 Och Guds tankar var Hans Ord, som var hos Honom och i Honom, och det var Gud. ”I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och det Ordet blev kött.” Guds tankar uttrycktes i en mänsklig kropp: ”Blev kött och bodde ibland oss.” Var så god!

193 Om Du nu har Evtigt Liv idag, så är Du i Gud. Genom att Gud är i Dig, är Du Guds uttryckta tanke. Huiitt! Så lyssna inte

till några resonemang, så inte Din krona tas och ges till någon annan! Ta inte emot några resonemang alls! Tro bara vad Gud sa är Sanningen och stanna kvar hos Det!

¹⁹⁴ Resonemang genom vishet försöker få Ordet att säga någonting, som Det inte säger.

Nu säger man: "Är det där sant, broder Branham?"

¹⁹⁵ Ja, låt oss bara gå tillbaka till 1 Mosebok och ta reda på det! Låt oss gå till 1 Mosebok, 3:e kapitlet i 1 Mosebok, så ska vi läsa den – den – den 4:e versen, se efter om – om visheten får Ordet att säga någonting, som Det inte är! 3:e kapitlet i 1 Mosebok, 4:e versen.

Och ormen sa till kvinnan: "Ingalunda ska Ni dö."

¹⁹⁶ Ser Ni, vad den presenterar? Vad är det? Försöker få Ordet att säga någonting, som Det inte säger. Förstår Ni?

Gud sa: "Ni kommer att dö."

¹⁹⁷ Visheten, som Satan presenterar för henne, sa: "Ingalunda ska Ni dö." Förstår Ni? Det är att försöka få Ordet att säga någonting som: "Det är inte så."

¹⁹⁸ Det där är, vad visheten är idag. Å, broder, hur skulle vi inte kunna stanna vid det där! Predikantskolor, teologiskolor, det är just deras bo. Det är deras gräsrötter, det är att försöka få Ordet att säga någonting, som Det inte säger.

¹⁹⁹ Jag utmanar vem som helst att visa mig Apostlarnas Lära i Bibeln. Jag utmanar vem som helst att visa mig "de heligas samfund" i Bibeln. Både protestanter och katoliker tror på det. Jag utmanar Er att visa mig vilken som helst av de där sakerna i Bibeln. Förstår Ni? Det är vishetens gräsrötter, som försöker resonera.

²⁰⁰ "Vårt krig är inte köttsligt utan mäktigt, kastar bort alla resonemang, ser Ni, river ner Satans fästen." Den där härliga, blomstrande, vackra skapelsen! Inte en hal smickrare, nej, nej, det där är på insidan. Men utanpå är synden dubbelt så vacker. Som Ni vet, är synden vacker.

²⁰¹ Hur många män här inne, och kvinnor, är mer än femtio år gamla? Räck upp Era händer! Jag. . . Jag borde inte ha frågat kvinnorna. Men jag. . . Vi medger sanningen allesammans. Jag vill fråga Er en sak. Ser Ni, att idag är kvinnorna nästan dubbelt så vackra, som de brukade vara, på ett ungefär, genomsnittligt över hela världen? Om det är så, så räck upp Din hand! Visst. De är dubbelt så vackra, som de brukade vara.

²⁰² Hämta några gamla bilder! Titta på farmor, hennes långa kjolar, härflätan som hänger ner över hennes rygg! Hon var inte så attraktiv att titta på.

²⁰³ Titta på den moderna av idag! En liten trång klänning, så att varenda form, hon kan inte röra sig utan att synda. Promenerar,

trippar nedför gatan med all den makeup och kosmetika, som Max Factor kan sätta på henne, nästan. Sätter upp sitt hår som någon liten flicka. Bär en liten kjol just uppe omkring, ovanför knäna, om hon har någon alls. Men då man ser på henne, är hon vacker. Satan vet, hur han ska göra det. Han är skönhetsens upphovsman, den sortens skönhet, som resulterar i synd.

204 Jorden själv är en livmoder. Var placerade Gud Sin säd? Var placerar man säden? I en livmoder. Gud satte säd. Och vad gör människorna? Liksom djävlar i en livmoder, han gör ett barn vanställt, om han kan. Det är det djävlar har gjort på jorden, gjort hybrider, gjort skapelser, som inte är så. Det är bäst, att jag lämnar det där, jag kommer aldrig att komma fram till resten av det här, som jag har skrivit ner. Ni vet, vad jag menar. Det är orsaken till, att det finns en deformerad skapelse, som snart ska kastas. Gud är färdig med den. Världen är alldeles ur funktion. Allting är fel. Vattendragen är förorenade. Luften är förorenad. Smuts! Stank!

205 En gammal indian sa för inte så länge sedan: ”Vite man, jag vill inte leva längre. Jag har kämpat färdigt.” Han sa: ”Var är mina små barn? Har de svultit ihjäl? Var är min hustru?” Han sa: ”Innan Ni kom hit med Era kvinnor och whisky och synd, levde vi i fred. Det är vår mark. Gud gav den till oss, men Ni tar ifrån oss den. Ni kommer att få betala för det en dag.”

206 Se på det idag! De där stora, vackra öknarna och bergen är överströdda med stank, synd, whiskyflaskor, ölburkar. Varenda plats är full av krogar och vansinnigheter. Reno i Nevada, den där stora öknen där borta, är ingenting annat än prostitution. De stora städerna är det, så att till och med luften och atmosfären är förorenade. Där en gång de vackra bergen höjde sig är hon nu sönderskuren av allting annat av alla sorter. Där träden växte, är de nedhuggna. Där vattnet flödade fritt i öknarna, är det förorenat. Hela världen kommer att få ett – ett missfall. Jorden kommer att föda fram sitt barn från säden. Den har blivit fördärvad av djävlar, som har arbetat upp den, visst är det så – det är en fördärvad skapelse. Gud kommer att kasta bort den och börja på nytt. Det är riktigt.

207 Var kom det ifrån? En enda person, som trodde en enda liten . . . Som tvivlade på en enda liten del av Guds Ord.

208 Hela jorden suckar. Bibeln säger att: ”Till och med själva naturen suckar efter befrielsedagen, väntar på uppenbarelse av Guds söner.” Träden kämpar förgäves. Blommorna försöker lysa upp vägen för . . . Men de suckar och gråter och vet, att det är någonting, som är fel. Fördärvat! Livmodern kan inte frambringa det där fullkomliga, för hon är fördärvad. Marken stinker. Den är badad i oskyldigt blod. Den har . . . Den är som en . . .

209 Jag skulle kunna säga någonting, som kanske är för kategoriskt. Det är — det är — det är stinkande. Gud sa: "Det stinker.", inför Honom, så smutsigt. Gå in på en toalett, urinoarerna, och det bara stinker, är förorenat. Det är exakt så världen luktar också, då Gud luktar på den. Smuts, alltsammans är smutsigt.

210 Gud kommer att spränga den i stycken. "Jag ska skapa en ny himmel och jord.", sa Han. Jajamensan.

211 Vad är det? Hennes livmoder har inte fött ett Tusenårsrike. Hon har fött fram någonting fördärvat. Varför? Försökt att vara vis.

212 Jag har ingenting emot Florida. Jag menar inte det här åt Er människor ifrån Florida. Men då jag for över och kom till Florida för första gången och kom tillbaka till gränsen mot Georgia där, stod jag just där och sa: "Som en amerikansk medborgare ger jag min del tillbaka till seminolerna, som den tillhör." Å, de sköter sina gårdar bättre än jag sköter mitt hår, allting är panelat. Palmerna har belysning överallt. Stora vräkiga lustyachter och saker, de försöker skaffa sig ett Tusenårsrike utan omvändelse. För mig är det där en massa ingenting.

213 En miljon gånger hellre skulle jag klättra till toppen av en kulle i British Columbia och se ut över bergen, som Gud skapade och som människohänder aldrig vidrörde. Förvisso.

214 Gå in i de här städerna, de stora hemmen, det där, det attraherar inte mig. Jag avskyr den sortens saker. Förstår Ni?

215 Men jag vet, att en dag, en dag ska det förändras. Hon kommer att abortera sitt plågade barn. Jorden, den kommer att förvandlas en dag. Okay.

216 Tron tror, att det är skrivet och säger: "Ordet har inga brister."

217 Har Ni någon gång hört predikanter säga: "Tja, jag ska säga Er, King James version, eller den här Reviderade Versionen, eller *den här* här, den är bara — den är bara litet annorlunda. I verkligheten betyder det faktiskt inte Det Där."? Har Ni hört det där? [Församlingen säger "Ja." — Utg.] Oj, oj! Världen är förorenad av det. Förstår Ni? Men tron tror inte på det där.

218 Tron tror, att en Gud, som kan skapa mig, kan bevara en Bok, för att jag ska leva efter Den. Om den Gud, som skapade mig, ska döma mig och inte kan hålla Sin Bok i ordning, då är Han en mycket klen Gud. Var så god! Jag tror, att vartenda Ord av Den är Sanningen. Jajamensan. Vad åstadkommer det att tro det där? Det ger tron en fullkomlig viloplats i Det. Förstår Ni? Man kan inte tvivla, tro att Ordet är manipulerat på något sätt. Man måste tro Det precis som Det är.

219 Om man försöker använda visheten, att säga: "Titta nu här! Det är ju inte förnuftigt, att Gud sa, att det skulle åstadkomma

någoting *sådant här*.” Men Gud gjorde det verkligen. Förstår Ni? Det är riktigt. Om man nu säger: ”Jamen, om nu Gud gjorde *så här*, om Han tog en mans liv, för att han inte var levit och satte sin hand mot Arken, då den höll på att falla.” Hur mycket han än var, tog Han hans liv för det.

²²⁰ Gud sa: ”Endast enbart leviter skulle röra vid Den.” Han tog det. Det var det där, som gjorde David upprörd, som Ni vet. Förstår Ni? En levit, det var inte meningen, att någoting annat än en levit skulle röra vid den Arken. Och här var Arken, på väg raka vägen tillbaka till en väckelse, och en utomstående försökte hantera Ordet.

²²¹ Det där visar, att bara den, som har smorts av Gud, ska röra vid Ordet. De här trosbekännelserna och samfunden har ingen rätt att mixtra med Det. Bara Den Helige Ande har någon rätt till Ordet och det är döden för någon annan att röra vid Det. Rättare sagt, att tvivla på någoting av det och undervisa så, ”Denne, hans del, ska tas bort ur Livets Bok.” Lägg inte Dina händer på Det! Håll Dig borta ifrån Det! Lyssna! Tro precis som Det säger! Ta ingen annans ord för gott! Ta vad Det säger! Stanna kvar hos Ordet! Det är döden, att göra någoting annat med Det. För att det nu . . .

²²² Vad gör tron? Den tror Det precis som Det är. Det är så, Gud har bevarat Det fram genom tidsåldrarna, och här är Det. Det är Guds Ord för mig. Gud hedrar det. Det ger en fullkomlig tro på Dess sannhet.

²²³ Hur skulle man någonsin kunna gifta sig med en kvinna, om den där unga flickan hade — hade — hade sprungit ut och gjort allt möjligt och levat i prostitution och allting annat? Och — och ändå gick man och fick tag i henne på en bordell. Kom ut och hon var . . . Hon säger: ”Nå, jag ska — jag ska försöka bli en — en bättre flicka.” Man kan inte ha tillit till den kvinnan. Förstår Ni? Det kan man inte ha. Hur skulle en kvinna kunna ha tillit till en man, som hade gjort samma sak? Man kan bara inte bygga sin tillit där. Där finns ingenting att bygga på. Förstår Ni? Det kan man inte göra.

²²⁴ Hur skulle man kunna gå ut här och säga: ”Här är en båt, som har en massa hål i sig, och jag ska lägga några grässäckar i den. Kanske, kanhända det kan — det kan stoppa vattnet, så jag kan komma över floden?” Och jag skulle inte vilja chansa på det, då det ligger en här, som är riktigt byggd. Visst.

²²⁵ Varför ska vi ta någon människotillverkad teologi med hål i hela vägen? Det är bevisat, att den är fel. Förstår Ni? Då det ligger en *här*, som verkligen är Guds Ord, som stoppade för vattnet genom varendas hård storm och oväder. Det har hållit sig precis så sant, som det kan vara. Det kommer alltid att göra det. All right.

²²⁶ ”Himlar och jord ska förgås”, sa Jesus, ”men mitt Ord ska inte göra det.” Varför? De är Eviga. De fanns i begynnelsen. Han

kom bara hit, för att uttrycka Guds Ord. Han var Guds uttryck. Gud uttryckte Sig själv genom Sin Son.

227 Det här började alltsammans i 1 Mosebok, frökapitlet, och har funnits ända sedan dess. Varit på scenen ända sedan dess, det har varit samma sak, en strid mellan visheten och tron, alltid strid. Så visheten är av djävulen och är till för hans barn.

228 La Ni någonsin märke till det? Ni har allesammans sett får. Ni har allesammans sett getter. Men, ser Ni, bräkandet av de två är så likt, att det krävs en riktig herde för att skilja dem åt. Sätt en gammal get där ute och låt den bräka, bräka! Gå sedan hit bort och sätt ett får där och låt det bräka! Lyssna på det! De låter precis lika. Men en riktig herde kan uppfatta den där rösten.

229 Jesus sa: "Mina får känner igen min Röst." Förstår Ni? De kan uppfatta, om det är en get. Ja, Han själv är ett får. Mmm. Han är inte. . . "Mina får känner igen min Röst. Främlingar följer de inte." Vad är Hans Röst? Här är den, Ordet. Förstår Ni? "Mina får känner igen min Röst." Förstår Ni?

230 De vill inte låta någon säga: "Å, hör nu! Jag talar Guds Röst också. Det här betyder *detta* där." Men det är Satan, ser Ni. Vi ska komma fram till det om bara en liten stund, kyla av det där åt Er. Förstår Ni?

231 Nu, nu förstår Ni, att Ordfröet inte kan växa i kunskapens atmosfär, då. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Förstår Ni? Så fort kunskapen blandar sig med tron, dör den precis där.

232 Eva kom och sa: "Herren Gud sa: 'Den dagen vi äter av den, den dagen dör vi.'" Sedan stannade hon för att se, vad han skulle säga.

233 Han sa: "Men lyssna, min kära, Du lilla älskliga! Förstår Du? Säkerligen skapade Gud Dig av en anledning. Du vet, att det är riktigt. Ser Du, Du är kvinna, Du skapades av den här anledningen. Det är så det är. Du vet det inte nu, men Du skapades av den här anledningen. Å, Du är någonting älskligt, min kära. Mmm. Titta på de där nätta små händerna! Förstår Du? Å, visst kommer Du att göra det. Visst."

"Men Han sa, att om vi — om vi gjorde det, skulle vi 'dö'."

234 Han sa: "Men å, tror Du en god, älskande Fader, Gud, skulle göra någonting sådant?" Vad gjorde hon? Hon lyssnade till resonemanget, tog hans vishet för gott. Han sa: "Det är ett njutbart träd. Man kan åtrå det." Och hon föll för det. Exakt så är det. Och då hon gjorde det, vad skedde? Liksom det skulle gå för vilken kvinna som helst. Så fort man faller för det, är det färdigt just där. Det är riktigt.

235 Nu, ser Ni, säden som hon innehöll och till slut skulle ha blivit mor till, genom Guds vilja, genom ett uttalat Ord. Hon

skulle till sist ha blivit mor. Men hon kunde inte vänta, gick in i det där.

²³⁶ Nu, ser Ni, då, så fort hon gjorde det, tog emot visheten tillsammans med Ordet, och visheten var tvärtemot Ordet. . . Om Ni förstår, så säg: "Amen"! [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Förstår Ni? Om visheten är med Ordet och bevisar sig vara med Ordet och Ordet föder Sig självt genom samma sak, då är det Ordet. Men om visheten är emot Ordet och inte med Ordet utan försöker finna någonting att lägga till Det eller dra ifrån Det, är den av djävulen. ["Amen."]

²³⁷ Och Bibelns frön av Den Helige Ande kan inte växa i vishetens atmosfär. De dödar varenda predikantskola i landet. De slår håll rakt ut igenom dem, punkterar dem, och domen flödar in. Det är riktigt. Förvisso gör det det, ser Ni, för Ordet kan inte växa tillsammans med vishet, världslig vishet. Det gör Det inte.

²³⁸ Eva skulle tro på Ordet, så som Det var givet åt henne. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Hon skulle inte lyssna till någon annan, som sa någonting om Det. Precis liksom Det var givet åt henne, det var så, hon skulle tro Det. Det skulle aldrig ha blivit någon död, om hon hade trott på Det. Det är riktigt.

²³⁹ Och en man eller kvinna, som tar emot Guds Ord precis liksom Det är givet åt oss, behåller Det liksom Gud sa Det, då är Det Livet. Men om man blandar Det med någon organisations vishet, dör man just där, precis som det gick första gången. Det där är Säden. Det där är sättet, det var så Den förhöll Sig första gången, det är så Den kommer att förhålla Sig varenda gång. Det har alltid gjort det. Om Gud vill, ska vi bevisa det genom Bibeln i förmiddag. Det är enda sättet den kan växa, det är att avskilja Sig från alla resonemang eller vad som helst annat och bara tro på Ordet.

Det var meningen, att Eva skulle ta Det precis liksom Gud gav Det åt oss.

²⁴⁰ Och jag har uttryckt och sagt till Er, att jag tror, att Gud har skyddat och bevarat den här Bibeln och det är så Gud gav Den åt mig här. Jag vill inte ha någon annan vishet. Jag vill bara ha det precis som Gud sa det Här.

²⁴¹ Nu hoppas jag, att jag inte sårar Er. Men om Bibeln säger, att jag måste "omvända mig", menar Den omvändelse, inte botgöring utan omvändelse.

²⁴² Då Bibeln sa, att jag ska döpas i "Jesu Kristi" Namn, menade Den inte någonting annat. Menade inte "Fader, Son, Helig Ande." Den sa Så.

²⁴³ "Nja", säger man, "Matteus 28:19 säger: 'Döp dem i Namnet på Fadern, Sonen, Den Helige Ande.'" Det är exakt, vad det var.

244 Om nu inte det där är rätt, om de inte har det rätta, då var den tron, som Petrus hade, att döpa i Jesu Kristi Namn och hela resten av Bibeln, då hade de en – en falsk uppenbarelse, som Gud välsignade. Det för Honom raka vägen tillbaka, Han borde ha välsignat Eva i begynnelsen, då.

245 "Faderns, Sonens, Den Helige Andes" namn, det där är tre titlar. Det finns bara ett enda Namn. Man kan inte bli döpt i Faderns, Sonens, Den Helige Andes namn, förrän man är döpt i "Jesu Kristi" Namn, för det är Namnet på Fadern, Sonen, Den Helige Ande. Och hela Bibeln är utskriven på det viset. Varenda person i Bibeln, som någonsin döptes, döptes i "Jesu Kristi" Namn. Ingen i Skriften döpte dem någonsin i titlarna "Fader, Son, Helig Ande." Och varenda en, som döptes i "Herrens Jesus Kristi" Namn, döptes i Namnet på Fadern, Sonen, Den Helige Ande.

246 Varenda en, som döptes i titlarna "Fadern, Sonen, Den Helige Ande", är döpt i inget namn alls, en titel liksom predikant, pastor, doktor, vad det nu vara månede, fader, son och människa, fru. Titlar!

Man säger: "Det gör ingen skillnad."

247 Sätt då Din titel på Din check, och inte Ditt namn, och se efter, hur det går! Mmm. Säg: "Jag undertecknar den här checken i husfruns namn." Tja, det skulle vara precis lika förnuftigt som det skulle vara, att tvivla på Guds Ord, då uppenbarelsen ligger där mitt framför en. Visst skulle det det. Förstår Ni? Visst. All right.

248 Det är meningen, att Det ska tros på det sättet Gud sa Det. Det motsäger inte Sig självt. Om det gör det, så kom och visa mig, Du! Mmm. Det motsäger inte Sig självt, inte alls. Satan kanske säger emot Det till Dig, men det kan han inte till Ordet. Nej. Så Ordet kommer inte att stå ut med det. Nänämensan. Det där är det där urgamla och det har varit påtänkt, men det har aldrig blivit bevisat ännu.

249 Låt oss följa de här två källorna, eller vad man skulle kunna kalla atmosfärerna, och se efter, vad de skapar! Låt oss följa dem i ett par minuter! Atmosfär, båda de här källorna skapar en atmosfär.

250 Jag vill fråga Er en sak. Har Ni någonsin gått i en församling... Jag – jag säger det här med vördnad nu och med... Bara för att få en poäng, Gud förbjude det! Har Ni någonsin gått i en församling, där pastorn är riktigt formell? Församlingen är likadan. Det är riktigt. Förstår Ni? Vad är det? Det är den där atmosfären, som har åstadkommit det. Gå in på ett ställe, där pastorn säger: "Vänta nu en minut, det finns ingenting sådant som det där nonsenset. Jag tror inte på någonting sådant som gudomlig helbrägdagörelse, om Den Helige Andes dop." Ni

vet, Ni kommer att få se varenda en, den där församlingen. Om de inte är . . .

251 Om det finns en örn där inne någonstans ibland den där kycklingflocken, kommer han att ta sig ut. Mmm. Visst kommer han. Exakt sanningen. Han kommer att lämna den. Ja. Ja. Det kommer han säkert. Han kan inte stå ut med det där. Han är en örn. Han är en fågel, som är byggd för skyn, inte för stallbacken. Jajamensan. Här är han nu.

252 Och nu finner vi, att de där atmosfärerna. Och man kommer in var som helst, där . . . De där sakerna, där det undervisas om tron i en församling, kommer man att finna en församling i den atmosfären.

253 Å, Gud! Låt mig få fram det här till Er, så Ni, om Ni kan se det! Förstår Ni? Gå . . . Det är orsaken till, att folk kommer ibland de heliga, där de ber, troende. Paulus sa, att han inte fann några i staden, endast Timoteus, som hade en lika dyrbar Tro, som han hade, Ni vet. Resten av dem var allesammans samfundsmänniskor. Förstår Ni? Men då han kom in i den där atmosfären, han ser Ni, finner man att saker pågår, som atmosfären har skapat. Man finner människor, som lever av tro, då man kommer in på ett ställe, där det sägs: "Oj, Bibeln är ju sann. Gud helar." Då man går omkring i deras församling, finner man: "Å, jag var döende i cancer. Jag blev helad." "Jag var en gång blind. Jag ser."

254 Främlingen säger: "Huitt! Oj! Vad, menar Du . . .? Hur var det fatt med Dig?"

255 "Jag ska visa Dig i mina dokument. Följ med mig hem! Kom och ät middag med mig, så ska jag visa Dig någonting. Jag har ett vittnesbörd där uppe. Mina grannar vet, att jag var i den här sortens tillstånd. Jag var förlamad i årtal. Jag fick förbön." Förstår Ni? Vad är det? Det — det där Ordet i den församlingen, den gruppen troende, har skapat den atmosfären.

256 Hur ska nu Ordet, i Sin enkelhet men ändå i Sin fullständighet, någonsin kunna växa på ett ställe, där kunskapen överskuggar Det och säger: "Det kan inte vara så."? Förstår Ni? Det kan Det inte. Så där kunskapen från en predikantskola förkunnas, dör barnen.

257 Där tron predikas från Ordet, får barnen leva. Amen. Det är skillnaden, precis Liv och död.

258 Samma sak hände i Edens Lustgård. Det är exakt, vad som hände dem, två atmosfärer där. Då Eva kom ut ur den Rätta, in i den oriktiga, dog hon. Förstår Ni? Den kommer att göra det varenda gång.

259 Så de kan inte stanna kvar. Om Din församling har den sortens atmosfär, å, barn, om Du vill leva, så tro på Ordet, Du!

260 Här kommer det att vara en liten snärt nu. Och jag menar det inte på något hårt sätt. Jag bara . . . Det här är undervisning. Man måste, då man kommer till de här ställena, måste man snärta och bränna litet, ser Ni.

261 Vänta nu! Precis som att märka en kalv. Jag brukade avsky att göra det, att märka en kalv, stackars liten. Vi sprang dit ut. Och jag vet inte, om Ni någonsin har fångat en kalv med rep eller inte och — och — och — och bundit dem. Man binder ihop benen på dem, ser Ni, tvärs över. Och den lille stackaren! Man springer ner dit, tar det här heta brännjärnet och slår det på honom. Å, broder, det såg hemskt ut. Då man kom upp, fick han ett riktigt språng-anfall. Han bara sprang och sparkade och råmade och skrek och höll på. Men jag ska säga Er, att från och med då visste de, vem han tillhörde. Det är riktigt. De visste, vilken — vilket bete han hörde hemma på. Det är ingenting att skämta om då.

Så låt oss märka! Låt oss märka! Jajamensan.

262 Då de sa, Ni vet . . . Ni, många av Er, har läst eller sjungit *Cowboy's Meditation*, ser Ni. Och det bortsprungna ettåriga djuret, då de får in det till sist där, då de driver samman dem, det bortsprungna ettåriga djuret, de kokar bara soppa på det, för det har inget märke på sig alls. Och så går resten av dem ut på sina beten. Men chefen för sammandrivningen känner igen sin boskap, så om man . . . Märkningen gör ont.

263 Titta nu! Satan kunde vetenskapligt bevisa, genom sin vishet . . . Nu ska jag spela en doktors roll här i några minuter. Satan kunde vetenskapligt bevisa, genom sin vishet, att jorden, som han tänkte ge åt den mänskliga rasen att växa i, hade vitaminer. Visst. Han kunde bevisa det vetenskapligt. De kan bevisa nästan allting de vill vetenskapligt. Förstår Ni? Visst.

264 Den hade vitamin P, ”nöje, popularitet”. Det finns i den. Det där finns i hans vishetsjord. Visst. Visst. Allt världsligt nöje, alla tavelutställningarna, alla danserna, vad som helst: ”Sätt igång! Det där är all right. Det skadar inte alls. Visst.” Förstår Ni? Populariteten, ”Å, Ni är den största församlingen, som finns i staden.” All right.

265 Den hade vitamin F i sig, vilket han hänvisade till som ”sunt förnuft”. ”Får en att resonera, ser Du.” Ja.

266 Den hade vitamin R i sig, som betydde ”resonemang”. Ja, han kunde resonera. Men, ser Ni, det fungerar inte.

267 Den hade vitamin skö, S, vilket betyder ”skönhet”. Satan är vacker. Synden är skön. Och ju mer och mer synd det börjar bli, ju skönare blir den.

268 Hur mycket bättre hus har vi inte idag än timmerhuset? Hur mycket vackrare är de inte? Hur mycket vackrare är inte våra kvinnor idag, än de brukade vara? Förstår Ni? Hur mycket

vackrare är inte Florida, som det är nu, mot då Gud skapade det? Förstår Ni?

269 Det har skönhet. Hur många vet, att Satan är en skönhet? Och han åtrådde skönhet och försökte att skapa en skönhet, ett skönare rike osv. Visst. Det vet vi. Satan håller på med skönhet.

Lägg nu märke till det! Han hade vitamin R, vilket är "resonemang".

Vitamin S, som är "skönhet".

270 Vitamin M, som är "modernitet". "Å, man vill ju vara modern." Ta bara hans vishet och se efter, om Du inte tror på det där! Det kommer att växa i Dig. Den där vitaminen kommer att komma raka vägen upp, där Du sitter.

271 Någon kamrat står upp, ger Dig en del av sin kunskap: "Titta nu, vänner! Hur skulle det vara, om vi tog den här stora, härliga katedralen här och fick en massa skrikande och gråtande och tungotal och springande fram och tillbaka på golvet med fradga runt munnen liksom galna hundar? Och – och vad tror Ni stadens borgmästare skulle säga, diakonstyrelsen, om vi tillät någonting sådant som det där att komma in här?" Å, visst, det är modernt.

272 "Tror Ni de våra skulle stå där nere på gatan med en tamburin i handen? Och hur skulle det vara, om våra systrar skulle komma med stort, långt hår, som hänger ner? Och resten av de kyrkliga kvinnorna skulle gå genom staden: 'Titta där! Titta där!' Å den här församlingens president, eller vad det nu är, Ni vet, 'Ja, titta, titta på det där! Hon ser ut som en gammal årsmodell, eller hur? Hennes reservhjul håller på att tappa luften där bak.'" Förstår Ni? Ni vet, någonting liknande.

273 "Vi vill vara moderna." Förstår Ni? Det där är djävulens vishet. Det där är vad den odlar. Det där är vitaminen, som finns i jorden, som kommer ut i produkten, som den producerar. Fortsätt, Du moderna Jeſabel! All right. Modern, liksom kvinnorna av idag. Visst. Å, modern. "Tja, de flesta moderna människorna i staden kommer att komma till församlingen." Visst. Den har . . . Varför? De växer i den där moderna vitaminen.

274 Resonemangets vitamin, all right, de växer i den. Förstår Ni? Det är vad det är, resonemang. Men så fort man börjar växa i det, är man död för Ordet. Man måste förneka Ordet, innan man kan göra det. Förstår Ni?

275 Enda sättet att någonsin bli en syndare, är att man förnekar Guds Ord. Vad är synd? Otro på vad? Guds Ord. Förstår Ni? Man måste förneka Ordet först.

Å, nu har jag omkring tio vitaminer till nedskrivna här.

276 Men här är en vitamin, som han lät bli att tala om för dem. Han hade vitamin D i den. Det är den största vitaminen i den, resultat: "döden". Förstår Ni?

277 Det är den snyggast klädda människoskaran, de modernaste som finns, den vackraste kyrkan, största organisationen, ser Ni, den modernaste som funnits, den vackraste som funnits, de förnuftigaste saker, som kan sägas. ”Varför skulle inte . . .”

278 ”Om Gud skapade oss till en av Sina skapelser, varför skulle Han fördöma de här kvinnorna, för att de ser så bra ut de kan och har kort hår? Varför skulle Han fördöma litet makeup?”

279 Nåväl, Han hade en i Bibeln, som gjorde det och Han gav henne till mat åt hundarna. Så tänk bara på det, Du, ser Du! Exakt så är det.

280 ”Varför skulle – varför skulle Gud? Å, oj, Han väntar Sig inte, att vi ska leva efter den där Bibeln.” Det gjorde Han visst. Han sa till Eva, att hon måste leva . . . Rättare sagt, Han sa till . . .

281 Jesus sa att: ”Människan lever av vartenda Ord, vartenda Ord, som utgår ur Guds mun.” Vem sa det där? Jesus. Är det riktigt? Han sa: ”Om någon annan människa säger någonting annat, så låt honom vara en lögnare och låt Hans Ord vara sant!” ”Himlar och jord ska försvinna, men det ska inte mitt Ord.” Var så god!

Så vitamin D ligger i hans recept, det moderna. Det är riktigt.

282 Men Bibelns Ordsäd kan nu inte växa i sådan mylla som det där. Hur skulle en person kunna gå in i en av de här moderna församlingarna nu? Den Helige Ande kommer över dem och de vill ropa: ”Ära vare Gud! Halleluja!”

283 Vet Ni vad? Å, man skulle få predikanten att svälja sin predikan. Å, jag ska säga Er, jag – jag kan precis se honom säga: ”Hrrrm.”

284 Och alla de där tranorna där skulle sträcka på halsen, Ni vet, se sig omkring för att se efter: ”Hm, vad var det, som sa så där?”

285 Så, om några minuter skulle predikanten säga: ”Jesus Kristus, Guds Son.”

”Ära vare Gud! Det är riktigt.”

286 ”Hrrrrm”, diakoner! Hmpf! Du, man är vid dörren på några minuter. De skulle kasta ut en direkt. Förstår Ni?

287 Ordet kan inte växa där, det kan Det bara inte. Nej, det kan Det bara inte. Förstår Ni? Det kan Det helt enkelt inte. Förstår Ni?

288 Och sedan kommer han och sprutar sitt gift över Det, för att försöka döda Livsfröet i en. ”Det finns nu en grupp människor i landet idag, som tror, att Gud helar. Å, naturligtvis vet vi, det sunda förnuftet visar, att Gud gav oss doktorer för att hela.”

289 Fråga nu en bra, förständig doktor, Du, om han är en helbrägdagörare! Han kommer att tala om för Dig: ”Nänämensan. Jag kan dra ut en tand, men jag kan inte läka

gropen den kommer ut ur.” Det är riktigt. ”Jag kan spjåla en arm, men jag kan inte läka den.” Absolut riktigt. ”Gud är helbrägdagöraren.” Förstår Ni?

²⁹⁰ Hur ska nu någonting kunna växa i någonting sådant som det där? Hur ska Ordfröet någonsin kunna växa i någonting sådant som det där? Det kommer det bara inte att göra. Det kan inte växa i en sådan atmosfär. Det gör Det naturligtvis bara inte.

²⁹¹ Utan tron växer bara i en enda vitamin. Den har bara en enda vitamin. Behöver inte ha någon blandning alls. Tron växer i en enda vitamin, det är Ordet. Det är det enda, som tron kan växa i, det är Ordet. Och enda sättet den kan växa på är för att den tror på Ordet och den måste ta hela Ordet och tro, att Det är sant. Och trosvitaminerna stavas i ett litet ord med tre bokstäver, L-i-v, ”Liv”. Den har vitamin L, tron har den. Tron har vitamin L.

²⁹² Visheten har vitamin P, vitamin R, nöje och vitamin resonemang, vitamin, alla de här andra vitaminerna. De, fa- . . . Re- . . . Kunskapen har allt det där. Förstår Ni? Visheten har allt det där, resonerar igenom det.

²⁹³ Men tron har bara en enda sak: Liv. Det är allt, som kommer att bli kvar. ”Ditt Ord är Liv. Ditt Ord är Sanning. Han är Ordet, Vägen, Sanningen, Ljuset.” Tron bara hänger kvar där. Det är alltsammans. Och kommer inte att ta emot det. Den Helige Andes Liv, det Eviga Livet, det är det där tron växer i: Ordet, Zoe, Guds eget Liv. Det är det enda ställe, där tron kan fungera, det är då tron hör Ordet och tror, att Det är Guds Ord. Då, i detta Zoe, växer Den och Den frambringar vad Ordet säger.

²⁹⁴ Gud, hur skapade Han världen? Tror Ni, att världen fanns i Guds tankar? Visst gjorde den det, det måste den ha varit. Hur skapade Han den? Han bara sa.

²⁹⁵ ”Var ska Han få sakerna ifrån?” Hur skulle man någonsin kunna resonera med Gud och säga: ”Gud, varifrån fick Du materialet att — att göra klipporna av? Varifrån fick Du det?” Det kom från gaser. ”Varifrån fick Du gasen, Herre?” Förstår Ni? ”Hur kunde Du någonsin skapa vatten? Hur är receptet? H₂O. Var hämtade Du vätet och syret någonstans?” Förstår Ni? Så är det. Förstår Ni? Det är bara inte förnuftigt.

²⁹⁶ Vad sa Gud? Den var i Hans tankar. Och Hans tankar är Hans Ord, innan det uttrycks. Då Hans tankar sedan sa: ”Varde!”, blev det till. Så var det. Det är där tron ligger.

²⁹⁷ ”Genom . . .” Hebreerbrevet 11 säger: ”Genom tron skapades världen.” Världen skapades genom tro. ”God gjorde världen av saker, som inte syns.” Genom tron talade Gud världen till existens, för det var ett — det var ett överlagt Ord. Men så fort Han sa det, blev det liv.

²⁹⁸ Nu kan man säga: ”Jag tror på Det Där, broder Branham.” I sitt hjärta kan man tro Det. Uttala det sedan: ”Jag tror Det.”

Ändra aldrig på Det alls! Stanna kvar hos Det! Ge akt på vad, som kommer att växa ur det! Det kommer att frambringa Ordet, för det är tro. Förstår Ni? Visheten drar bort en. Tron för en till Det. Förstår Ni det?

²⁹⁹ Det där slår ifrån varenda människogjord trosbekännelse, slår ifrån varenda människogjord teologis lärosäte, slår bara kallt ut dem. Där är de, deras professor, D.D., Ph.D., L.L., Q.U.D. Och alla de här männen måste gå i skola och lära sig psykologi och alla de här andra sakerna. Det är bara en enda Sak han utelämnar. Hur han ska presentera sig med psykologi och vilket slags kläder han ska bära och hur han måste säga "amen" precis så och å, nonsens! Låt . . .

³⁰⁰ Var ledd av Den Helige Ande! Guds söner leds av Guds Ande, inte av predikantskolans vishet. Utan Guds Ande leder Guds söner och döttrar. Förvisso. Det är sant. Amen.

³⁰¹ Det utesluter nu varenda trosbekännelse, varenda lärosäte, varenda människotillverkad teologi. Inte underligt, att de inte kan tro, det finns ingenting där inne, som Det kan växa på. Förstår Ni? De har vitamin R, resonemang, som det är meningen, att vi ska kasta bort. Vitamin popularitet, vitamin nöje, "Måste bara ha litet grand roligt." Vilket slags roligt? "Å, komma ut och bli litet drucken någon gång emellanåt, Du vet. Bara ha litet roligt, det gör ingen skillnad."

³⁰² Du vet, småsaker som det där, de är precis allt det där, hela den där vitaminen. Förstår Ni? Och hur ska den där sortens vitamin någonsin kunna odla ett Ord, som förnekar den där vitaminen? Hur ska man kunna göra det? Förstår Ni? Ordet förnekar det där. "Om Du älskar världen eller det, som hör världen till, är Guds kärlek inte ens i Dig.", säger Bibeln. Förstår Ni? Så hur ska — hur ska Guds . . . Hur ska Guds Ord kunna växa under sådana där vitaminer?

³⁰³ Det behövs en viss vitamin i jorden för att frambringa säden. Den måste vara i den rätta sortens jord. Vi kommer fram till det om bara en liten stund. Förstår Ni? Man måste ha rätta sortens jord, annars växer inte säden på den. Om man tar vissa jordar, kommer inte *det här* att växa på dem och något annat växer på dem. Sandjord, en annan vitamin osv. På den växer vissa saker. Om det inte gör det, å, då har man inte den, det växer bara inte på den. Det är alltsammans.

³⁰⁴ Nu kommer ju ogräset att växa nästan var som helst, i vilken slags jord som helst. Är inte det riktigt? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Gammalt samfundsogräs växer precis var som helst.

³⁰⁵ Men jag ska säga Dig, broder, om Du vill producera Livets frukter, måste hon komma ur Ordet. Det är riktigt. Det är riktigt. Visst. All right.

306 Jag hoppas, att jag inte talar alltför länge till Er allesammans i förmiddag. [Församlingen säger "Nej." — Utg.] Förstår Ni? Låt nu inte . . . Förstår Ni? All right.

307 Inte underligt, att de inte kan tro, de har ingenting att bo i. Jesus talade om dem i Matteus, det 13:e kapitlet och den 1:a versen. Låt oss bara slå upp här och se efter, vad Jesus sa om det, de här sakerna, som vi talar om. Matteus, det 13:e kapitlet och i den 1:a versen.

Samma dag gick Jesus ut ur huset och satte sig vid sjön.

Och stora skaror samlades runt honom, så att han gick i en båt och satte sig ner, och hela skaran stod på stranden.

Och han talade till dem om saker och talade med dem om många saker i liknelser och sa: "Se, en såningsman gick ut för att så säd,

Och då han hade sått, föll en del frön vid vägkanten och fåglarna kom och åt upp dem.

En del föll på stenig mark och eftersom de inte hade mycket jord, och de kom strax upp, för att de inte hade djup jord.

Och då solen var uppe förbrändes de och kom . . . Och för att de inte hade någon rot, vissnade de bort.

. . . en del föll ibland törnen och törnena kom upp och förkvävde dem.

. . . andra föll i god jord och bar en del, bar frukt, en del hundrafalt, . . . sextio- . . . och trettiofalt.

Den, som har öron att höra med, låt honom höra!"

308 Inte vishet. "Öron", ser Ni, all right, "hörsel". All right.

309 Lägg märke till det här! Han sa, att några gick ut, då Säden gick ut, predikade Ordet.

310 En del föll på vägkanten, precis liksom vatten på en gåsrygg, rinner bara av.

311 En del föll på stengrund, stenigt, det hade bara litet damm, som hade blåst upp dit. Och det kom upp, men det hade inga rötter, ingenstans att sätta sina rötter. Nu tänker jag göra illustrationer här och jag hoppas, att jag inte sårar några känslor. Förstår Ni?

312 Det där var den katolska kyrkan. De sa, att de var byggda på en klippa. Jag håller med dem. Jag håller förvisso med dem. Det där är riktigt. Det där är riktigt. Ingen jord under den alls, ingen jord på den att växa i. Varför? Den kunde inte framställa ett . . . De kunde inte framställa ett Bibel-vitamin, för de tror inte ens på Den. Deras lära är dogmer, det är riktigt, romersk dogm, inget Ord i den alls. Förstår Ni? Föll på stenar, det där var super-vishet.

Å, broder, jag ska säga Dig, de hade den på ett utomordentligt sätt. De presenterar den på psykologiskt sätt och har stora, fina byggnader och fina kläder, ser ut som heliga gudar, prästerna och allting annat.

313 Har många hörde den där lilla nunnans vittnesbörd, som just kom ut? Har Ni det här? Jag vill, att det där ska spelas upp någon onsdagskväll här i kyrkan så varenda person här skulle få vittnesbördet. Ett av dem förföljde mig en lång tid. Hur de . . .

314 Jag for dit ner till Mexico själv och såg de där kalkgroparna, gropar där de där nunnornas spädbarn, då prästerna fick de där barnen med dem, där de brändes i de där kalkgroparna och sådana saker. Det var det, som fick kommunismen att skjuta i höjden i Mexico. De gjorde slut på de där vansinnigheterna. Det var det, som fick kommunismen att skjuta i höjden där borta.

315 Var aldrig rädda för kommunismen, Ni! Gud använder kommunismen. Jag tror inte på den. Den är av djävulen. Men Gud tar djävulen och kommer raka vägen tillbaka, liksom Han gjorde med kung Nebukadnessar, och kom över och fick fatt i Israel. Förstår Ni? Ja. Ge akt på det och se efter, om inte Bibeln bevisar det! En dag ska vi komma in på det. Gud lät den uppstå för att ta hämnd på den där gamla skökan för Guds barn. Det är exakt, vad Bibeln säger. Ja. Den säger: "De ska bränna upp henne i eld och hon ska komma till slutet på sin undergång." Det är exakt, vad som kommer att ske med henne också. Där är hon.

316 Det var det, som föll på stenarna, bara så litet jord, att det inte kunde växa. Det dog. Så det var super-visheten.

317 Så föll en del på protestanternas mark, men efter en tid förkvävde de stora samfundens stora vishet det, förkvävde Anden. "Undrens tid är förbi. Dr. *Den-och den sa Så-och-så*. Förstår Ni? Ingenting sådant." Preciis fullkomligt, kvävde alltsammans. Förkvävde vad? Förkvävde Anden för vishetens skull. Förstår Ni?

318 Den Helige Ande föll på Martin Luthers tid. Den Helige Ande föll på John Wesleys tid. Den Helige Ande föll på den tidiga pingstförsamlingens tid. Men vad har samfunden gjort? Med sin vishet har de förkvävt Den. Förkvävt vad? Säden. Vad är Säden? Ordet. "Det betyder inte Det Där. Det betyder *detta*, där." Förstår Ni? De får det . . .

319 Många män med ärliga hjärtan av de där predikanterna, nu har jag träffat dem, satt mig ner och talat med dem, även om ämnet dop och många saker. Jag har bett vem som helst att komma för att diskutera det. De sa: "Broder Branham, om vi gör det, skulle vår församling utesluta oss."

320 Jag sa: "Vem? Vilket betyder mer för Dig, Guds Ord eller Din församling?" Man kan aldrig komma längre i det där samfundsdammet. Förstår Ni? Förstår Ni? All right. Om det

förnekar Ordet, är det fel. Förstår Ni? Det visar, att det är människotillverkad vishet.

³²¹ Nu förkvävdes protestanterna. Det förkvävde Anden i dem, då de började ta emot visheten i stället för tro på Ordet, visheten i organisationen, den organisatoriska visheten i stället för tro på Ordet. Alla, som förstår det där, säg : "Amen."! [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Förstår Ni? Tro på vad — vad människogruppen, metodister, baptister, presbyterianer, pingstvännen, och alla kom tillsammans. Och snart kommer de att forma en kyrkornas konfederation, som kommer att bli "bilden av vilddjuret". Och han kommer att ha samma makt i den här nationen, Uppenbarelseboken 13:11, som de hade där borta och kommer att orsaka en förföljelse av de heliga, precis liksom de gjorde i början, den — den romerska kyrkan. Förstår Ni? Det är det, det drar ihop sig till nu.

³²² Och det är därför Ordet blir sått just nu överallt: "Håll Er borta ifrån det! Kom ut ur det!" Förstår Ni?

³²³ Visheten förkvävde det, nu. Deras egen vishet strypte bort Den Helige Ande ifrån dem. Låt mig bevisa det för Er i Bibeln, Uppenbarelseboken, det 3:e kapitlet, där vi nyss har gått igenom församlingstidsåldrarna! Jesus hade blivit bortstrypt från Sin Församling och var på utsidan och försökte knacka på dörren för att komma tillbaka in. [Broder Branham knackar på predikstolen. — Utg.] Mmm. Det är exakt, vad Det säger. "Jag står vid dörren och knackar. Om någon människa törstar, om han bara vill släppa in mig, så ska jag komma." Men ingen öppnade dörren. Förstår Ni? De uteslöt Honom. Vad var det? De hade. . . Säden föll på dem. Förstår Ni? Förstår Ni?

³²⁴ Men en del föll i förföljelsens dal. En del säd kom bort till förföljelsens dal. Det är nu i dalen man finner vattnet, den bästa jorden. Då man tar någon, som har blivit så nerslagen, att han har fått all teologin utslagen ur sig, utskrattad ur sig, de har haft roligt åt honom, då han har gått genom kvarnen och malt ut alltsammans ur sig, tills metallen har varit färdig att arbeta, då ska man finna, att det finns en del fuktighet däromkring. Det är riktigt. In i dalen, den där mannen har kastats ner i dalen, blivit utsparkad ur sin organisation. Han är "nere i skoskaften", som de kallar det. Förstår Ni? Inte i skoskaften, utan "dalen", har vi fått lära oss. Nere i dalen, Ni vet, det är där Liljan växer också, vet Ni. Mmm. Mmm. Det är riktigt, ser Ni, "I dalen". All right. En del föll i förföljelsernas dal, hårda provningar. En del av de där Fröna föll där inne, i förföljelsernas dal, de hårda provningarna, att bli kallad allt möjligt, liksom Liljan kallades, "Beelsebub", bli förlöjligad.

³²⁵ Men i den här dalen finns vattenfloderna. Psaltaren 1 säger: "Salig är den människan." Låt mig bara läsa det! Låt mig visa, vad som finns i den här dalen! Vad, Psaltaren. . . Jag trodde inte,

att jag skulle få tid, men vi ska bara ta oss tid, ser Ni, att läsa det här, ser Ni, att få med det här här. Vi ska läsa det här och se efter, vad den här mannen här nere är, det är just där han är planterad. Om han är planterad på . . . Uppe på en ökenklippa, där det inte finns någon jord alls, eller är han planterad i dalen? All right.

Salig är den, som inte vandrar i vishetens råd. . .

Amen. Amen. Amen. Amen.

. . . inte vandrar i de ogudaktigas råd, . . . står på syndarnas väg, . . . sitter på bänken tillsammans med de hänfulla.

Utan hans lust är i HERRENS lag, Ordet, och på lagen, Ordet, mediterar han dag och natt.

Och han ska vara liksom ett träd, som är planterat vid vattenfloder, . . .

326 "Floder". Vad är det? De nio andliga gåvorna. Floder av ett enda "Vatten", en enda Ande. Ett enda Vatten, men det kommer från nio olika resurser, Vattenfloder. Förstår Ni?

. . . vattenfloder, som frambringar hans frukt, Andens frukt, i sin tid. Hans löv ska heller inte vissna, och vad han än gör, ska det lyckas.

327 Ser Ni, en del föll i den där dalen där, där de här floderna är. Och frambringade . . . La Ni märke till det? Jag vill få tag i någonting annat. Hur gjordes det? Det föll ner, i floden . . .

328 Det var inte flyttat. Han ska vara liksom ett träd, som är "flyttat, omplacerat *härifrån* och *dit*"? Han var "planterad". Vad? Förutbestämd. Denna Guds tanke, innan världen grundlades, placerade honom där. Förstår Ni? Inte utslängd, inte på måfå, utan var "planterad", förutbestämd (vad?) till Vattenfloderna. Å!

329 "Hans rot ska inte vissna." Å, halleluja! "Om han än dör, ska jag låta honom uppstå igen på den yttersta dagen." Det är riktigt.

330 Han är förutbestämd att vara Där, inte bara på måfå. Han var förutbestämd att fånga upp det där Ordet, då Det såddes. Och hon kommer att vara just där. Då det fastnar, är hon där. Han är planterad, inte bara nerstucken. Han är faktiskt planterad. Det är riktigt. Helt annorlunda, att sticka en pinne i marken, än att plantera någonting. Det är annorlunda. Såden planterades, Den hittade Sina egna rothål. Då Vattnet började komma in och låta sitt Liv bryta fram, Anden, då började den säga . . .

Du säger: "Det finns nio andliga gåvor."

Han sa: "Amen."

"Jesus, densamme igår och i evighet."

"Amen."

"Han helar fortfarande, precis liksom Han alltid gjorde."

”Amen. Amen. Amen.” Förstår Ni?

³³¹ Han har planterats vid floderna, floderna som kommer från alla sidor, Vattenfloder. Inte underligt, att han inte kan vissna. Inte underligt, han är ju planterad. En del av de där Fröna föll där borta. Han kan inte dö. Det är mitt i Livsströmmen. Det fortsätter att producera. Det är riktigt. Det suger Sitt Liv ur de där floderna, ”floder”, Nya Testamentet, Gamla Testamentet. Amen. Matas bara, helt igenom! Å, broder!

Kommer Du att älska Honom? Amen.

Kommer Du att prisa Honom? Amen.

Kommer Du att dyrka Honom? Amen.

Amen. Amen.

³³² Jajamensan. Jajamensan. Å, jag älskar det där! Gör inte Ni det? [Församlingen säger ”Amen” – Utg.] Ja.

. . . frambringar sin, *frambringar* av *sina frukter i sin tid*, . . . (1 Mosebok 1:11)

³³³ ”Frambringar sina frukter.” Vilka frukter? Frukterna av vad? Hans frukter. Vilka frukter? Hans egna frukter. Vad är det för frukt? Bibeln. Förstår Ni? Det är här, alltsammans. Frukten, kärleken, är här i Bibeln. Glädje, här i Bibeln. Kraft, Helig Ande, alla de här sakerna här, gudomlig helbrägdagörelse, Guds löften, det där är frukterna. *Här* är Det. Och om han är planterad i Det Här, är det här planterat i den – den rätta sortens jord, i tron. Vad gör tron? Tron börjar att odla Det, amen, börjar låta henne skjuta upp. Förstår Ni? Så är det, låter det skjuta upp. Visst. ”Han ska bli som ett träd, som är planterat vid vattnen och frambringar sin frukt i sin tid.”

³³⁴ Vilket slags frukt kommer det nu att frambringa? Johannes 14:11, Johannes 14:11, Han sa, Jesus sa: ”Den. . .” Jag tror det är Johannes 14:12. Och Jesus sa: ”Den, som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra.” Varför? Samma Ord är i honom. Han var Ordet. Är det riktigt? [Församlingen säger ”Amen” – Utg.] ”Och om Ni förblir i mig och mina Ord i Er, så be om vad Ni vill!”

³³⁵ Jag talade med broder Evans där bak för inte så länge sedan. Han kom fram hit. Han kör så långt! Han förlorade sin bil. Satt här borta på Millers, lämnade nyckeln i den, någon kom och stal den. Han hade allt han hade i den. Han kom fram. Han, han och broder Fred och broder Tom, en del av dem, kom fram till huset. Och sa. . . Tja, han såg ut som ett litet barn, som man har tagit karamellerna ifrån. Han var alldeles utslagen, vet Ni. Han sa: ”Jag vet bara inte, vad jag ska göra.” Jag sa: ”Tja, . . .”

³³⁶ Vad är det nu? Nu kommer de, vad är det första? Till Ordet, be Fadern. ”Om Ni förblir i mig och mitt Ord i Er, så be om vad Ni vill!” Vad? Stanna kvar hos Ordet, stanna bara kvar hos Ordet.

³³⁷ Jag sa: ”Låt oss be!” Vi kom ner på golvet och började be.

338 Och medan vi bad där, sa jag: "Fader, jag kommer till Dig i Herrens Jesu Namn. Här är en broder, som tillbringar, arbetar bara några dagar i veckan. Hans händer är alldeles sönderslagna av att han har fixat gamla krockade bilar och sådana saker, för att få pengar nog att köra åttahundra, niohundra kilometer varenda söndag, för att komma in till mötena. Har en skara barn att ge mat. Det kostar honom omkring en femtio eller sjuttiofem dollars i veckan att göra den där resan, bara för att komma till kyrkan. Förstår Du? Riktigt. Han kom upp hit för att försöka få höra Ordet så som vi bemödar oss om att kämpa för Det." Och jag sa: "Nu har någon ond person stulit hans bil." Vad var det? Jag sa: "Nu, Herre, ber jag Dig, ge hans bil tillbaka till honom i Jesu Kristi Namn!"

339 Vad gjorde jag? Jag placerade det där Ordet, det där löftet, inför Gud, beseglade Det med Jesu Namn och sände ut Ordet. Det for rakt nedför vägen, långt dit ut, hittade platsen, där det började, liksom en jakthund på ett kaninspår. Förstår Ni? Här kom Han ylande rätt nedför vägen. Kom dit ner, bara ungefär halvvägs till Bowling Green i Kentucky. Vad bröt fram? Ordet fann honom.

340 Precis då flög en vision tillbaka. Jag såg en man med en gulaktig skjorta på sig, som körde, en ung man, som en gång hade varit en kristen. Ordet träffade honom. "Du gör fel." Ordet fångade honom. Han sände ut Sitt Ord, ser Ni, ser Ni, och fångade honom. "Du kommer att åka fast för det här en dag och lagen kommer att få tag i Dig, för att Du gör så här. Vänd om och lämna tillbaka den!" Ordet fick tag i honom. Han hade en gång varit en kristen. Jag såg honom komma upp med den hit, ställa den på sidan om gatan.

341 Jag sa: "Bröder, far nu raka vägen ut, en viss väg *här*, så ska Ni finna Er bil. Men vänta här en stund, tills han får tillbaka den! Du hade väl bensintanken full?"

"Ja", sa han.

342 Jag sa: "Ingenting att oroa sig för. Men det kommer att vara hälften av bensinen, för färden har tagit hälften av den. Han var omkring halvvägs till Bowling Green, omkring – omkring hundrasextio kilometer av den har gått åt."

343 Då han fann den, så var det så den stod, exakt så. Vad var det? Ordet for och fick tag i honom.

344 Kom tillbaka inte så länge efter det där och sa, att någon hade köpt en bil av honom. Han smet iväg och betalade inte för den. Förstår Ni? Han sa: "Broder Branham . . ."

345 Jag tänkte: "Den stackars mannen!" Han var skyldig honom fyrahundra dollars. Jag sa: "Jag ber." Jag skickade iväg Ordet. Ordet for, fick tag i hans spår, fann honom.

346 Då for vi ner för att finna mannen. Han hade aldrig varit en kristen, ser Ni, han — han . . . Han skrattade. De bad honom gå till kyrkan en gång. Han sa: ”Tja, medan pastorn predikar, ska jag titta efter vackra blondiner.” Så ser Ni, man kan inte finna . . . Ja. Det där är — det där är — det där är djävulen, det är det, ser Ni. Så Ordet kunde inte hålla sig fast vid honom.

347 Men vad gjorde Ordet? Det höll ögonen på honom. Förstår Ni? Låt bara bli . . . Broder Welch höll bara fast, sa: ”Det kommer att bli all right. Det kommer att bli all right.” Ordet gick efter honom. Förstår Ni? ”Om Ni förblir i mig och mitt Ord i Er, så be om vad Ni vill!” Förstår Ni? Ordet gick efter honom.

348 Innan man visste ordet av, körde en av hans pojkar förbi här nere på vägen och där var det. Han såg mannen i bilen, fick tag i hans nummer, vände och svängde in till broder Woods. De ringde det, tog reda på var det var. Han var i Bowling Green.

349 Gud i Himlen vet, att jag aldrig hörde ett enda ord om det, visste ingenting om det.

350 Förra söndagen, det var för en vecka sedan, på eftermiddagen, då vi hade predikat färdigt här, gick jag dit upp och bytte kläder och gjorde mig i ordning att fara till Florida, till . . . rättare sagt ner . . . Broder Welch, till mötet följande kväll. Då jag kom in i bilen, såg jag den där mannen. Jag sa: ”Broder Welch . . .” Jag kunde nu inte tala om det för honom. Han måste sätta igång själv, ser Ni, precis liksom Meda måste fatta sitt beslut där. Förstår Ni? Jag sa: ”Vi far genom Bowling Green.”

Han sa: ”Det är en omväg på omkring trettio miles [48 kilometer].”

351 Vi fortsatte nedför vägen. Jag tänkte: ”Å, han — han, han kommer att — han kommer att fatta det. Förstår Ni? Han kommer att fatta det. Förstår Ni? Han är bara tvungen att fatta det.”

352 Vi fortsatte ner. Syster Evans och jag . . . Efter en stund sa han: ”Du vet, broder Branham”, sa han, ”har jag varit så tjockskallig?” Han sa: ”Du sa Bowling Green för en stund sedan.”

”Ja.”

353 Han sa: ”Du vet, den där mannen, som har mina pengar, som for iväg med dem?”

”Ja.”

354 Han sa: ”Han är i Bowling Green. Jag har tänkt på det. Bara . . . Jag har en sak här. Jag ska överlämna den, ta reda på, var han är någonstans. Sedan ska jag överlämna . . .” Jag sa . . .

355 Jag sa: ”Vad skulle Du göra? Skulle Du fara ner dit och få tag i Dina pengar?”

³⁵⁶ Nu ser Ni, om jag talar om det för honom, då . . . Ser Ni, han har någonting han måste göra själv. Förstår Ni? Han måste göra någonting. Jag kunde inte tala om det för honom. Om jag gjorde det, skulle det förstöra synen just där. Förstår Ni? Så jag måste låta . . . Förstår Ni? Precis liksom . . .

³⁵⁷ Varför stod Jesus där och sa till Marta och Maria: ”Ta bort stenen, Ni!” Å, Han var ju Gud. Han kunde ha sagt: ”Sten, existera inte längre!”, och den skulle inte ha funnits där. Men hon hade någonting att göra.

³⁵⁸ Varför stod Han där och tittade på skörden? Tror Ni, att Han var skördens Herre? [Församlingen säger ”Amen” — Utg.] Han sa till Sina lärjungar: ”Be Ni skördens Herre, att Han sänder arbetare till Sin skörd!” Med andra ord: ”Be mig, Ni, att jag ska göra det, som jag kommer att göra!” Förstår Ni?

³⁵⁹ Vi är kompisar. Vi är — vi är . . . Det är en församling. Vi har något att göra själva. Man har någonting att göra. Här är Evangeliet, men om man bara sitter här och inte predikar Det, vad kommer Det då att göra för nytta? Förstår Ni? Man har någonting att göra. Man måste anstränga sig. Man har . . . Man säger: ”Tja, jag tror, att Gud kan hela, men jag vet bara inte.” Stå upp och låt det där Ordet bli Ditt ord! Tro Det! Resonera inte om Det, tro Det bara!

³⁶⁰ Jag sa: ”Tja . . .” Jag visste, att om han inte for, skulle han förlora det. Jag sa: ”Om det vore jag, om det vore jag, skulle jag fara och få mina pengar just nu.” Och det gjorde han. Då han fick upp mannen ur sängen, hade han litet pengar. Han bara ringde bort till grannen och fick resten av det, betalade alltsammans.

³⁶¹ Vad är det? Det är Ordet. Ser Ni, om Det kan finna en plats, kan Det förvandla. Samma sak ifråga om gudomlig helbrägdagörelse, nu.

³⁶² Tänk, nu, om broder Welch skulle ha sagt: ”Nja, jag tror inte, att jag ska fara ner, jag tror jag bara ska fara den andra vägen.”! Tänk om den där mannen hade sagt: ”Nej, jag går inte dit ut, där den där bilen inte finns.”! Förstår Ni? Det skulle inte ske.

³⁶³ Men man måste tro. Man måste tro det. Och det är . . . Då faller det där i en trons atmosfär och då måste det producera det. Det är bara tvunget. Å, det där är . . .

³⁶⁴ Har Ni någonsin tänkt på, vad som sker, då någon har uppstått från de döda? Tänkte Ni någonsin, där i Finland, den där gången den där lille pojken uppstod från de döda? Hans ande hade lämnat honom. Nu måste Ordet gå ut genom den ändlösa rymden där borta och plocka upp den där lilla själen och föra den raka vägen tillbaka. Hur kan Det göra det? Det är Ordet: ”Hela de sjuka! Låt de döda uppstå!” Förstår Ni? Hur kommer Han att göra det? Det måste komma genom ett vattnat Ord. Han hade visat synen och det måste ske. Där låg pojken. Där ligger allting där precis liksom Han sa det, två år tidigare. Och där låg

det. Det är orsaken till, att jag talar om björnen, som kommer nedför kullen, vad det nu var, det måste ske, det måste bara vara så. Förstår Ni? Vad skulle Det göra? Ordet!

³⁶⁵ Jag sa: ”Himmelske Fader, i hemlandet sa Du till mig för omkring två år sedan, att den här lille pojken skulle uppstå från de döda. Därför, på grund av Ditt Ord, Ditt löfte. För det första sa Ordet: ’Dessa tecken ska följa dem, som tror.’ Du sände fram Dina lärjungar, Du, och sa till dem att ’hela de sjuka, låta de döda uppstå, kasta ut djävlar’. Sedan, visade Du mig genom en syn i hemlandet, att den här lille pojken . . . skulle komma att återvända till livet igen.”

³⁶⁶ ”Därför, död, kan Du inte behålla honom längre. Jag har Herrens Ord.”

³⁶⁷ Inte jag, jag är inte Ordet. Han är Ordet. Förstår Ni? Om jag vore Ordet. . . Det finns bara en enda Person, som skulle kunna vara Ordet, det var Jesus. Han var Guds uttalade Ord genom en jungfrufödsel. Jag är en förvrängning, ser Ni, jag är — jag är resultatet av en förening mellan min far och mor. *Det här* måste dö, *det där* är jag, ser Ni, kroppen som måste dö.

³⁶⁸ Det var inte så med Jesus. Han var Ordet. Han var jungfrufödd. Broder, det var ingen kvinna, man eller någonting annat, som hade någonting att göra med Honom. Kvinnan var äggkläckningsmaskinen, det är riktigt, och Han diade hennes bröst osv. Det där kan ha varit sant om det. Men låt mig säga Dig, Han var Gud. Det var Den Han var. Det var inget sex med det alls. Han måste vara fri från sex, för att frambringa Livet genom det där Blodet, som vi ska komma fram till om några minuter. Och så, titta, Han var Ordet.

³⁶⁹ ”Men Guds Ord. . .” Profeterna var inte Ordet. ”Men Guds Ord kom *till* profeterna.” Inte. . . De var inte Ordet. Ordet kom *till* dem.

³⁷⁰ Det är på det sättet Det gör med oss idag. Då Ordet kom för den där lille pojken, vad var det? En syn. Vad var det för björnen? Vad var det för de här andra sakerna? Allesammans, en syn. Det är Herrens Ord, som kom till det. Vad gör Det sedan? Det stannar där.

³⁷¹ Nu måste det ju uttalas först. ”Död, ge tillbaka honom! I Jesu Kristi Namn sänder jag ut det Ordet.” Det griper, liksom Det grep den där pojken, som for ner till Bowling Green med den där stulna bilen. Här går Det *hit* bort och griper igen. Vad gör Det? Det griper den där — den där lilla anden, för den raka vägen tillbaka hit och presenterar den i kroppen, precis liksom Ordet sa, att Det skulle göra. Där är den. Vad åstadkommer det? Tron, inte kunskapen.

³⁷² Man säger: ”Låt oss nu se! Luften är gjord av *det-och-det*. Där finns så och så mycket syra. Där finns så och så mycket gas. Där finns så och så mycket kosmiskt ljus. Jag kan räkna ut

det där. Och kanske, om jag . . . ” Å, man — man . . . Man slarvar bort tiden.

373 Inte visheten, tron! Inte visheten, den kommer att tala om för en, att det där inte kan göras. Tron bevisar, att det är gjort, ser Ni, det är riktigt, visar att Han är densamme igår, idag och i evighet. All right.

Låt oss skynda oss nu! Vi måste skynda oss.

374 ”Frambringar frukt efter sitt slag.” Johannes 14 säger, att ”Den som gör mina . . . Den som tror på mig, de gärningar, de tecken, som jag gör . . .”

Nu säger man: ”Är det där de tecken Han gör?”

375 Han gick in i ett hus, där en liten flicka, en predikants enda dotter låg, död, kall, blek, svept. Hon hade troligen varit död ett par timmar, innan Han kom dit. De hade henne liggande på en liten bädd, skulle just ta henne och balsamera henne. Jesus gick raka vägen in i rummet, där hon var, så där. De klagade och grät så där. Han körde ut dem allesammans, sa: ”Ut med Er härifrån! Ut!” Han sa: ”Kom här, Petrus, Jakob och Johannes! Jag vet, att Ni tror.” Han sa till fadern: ”Du trodde, annars skulle Du inte ha kommit och hämtat mig.”

Och modern sa: ”Herre, jag tror.” Förstår Ni?

Han sa: ”Stå här!”

376 Han tittade. Där ute stod en liten — liten flicka. Han sa: ”Tabita”, det betyder ”tjänsteflicka”. Halleluja! Han behövde inte be. Han var Ordet. Mmm.

377 Jag behöver inte be, om jag kan se synen, för Ordet är redan iordninggjort. Jag måste be, för att få tag i Ordet, få tag i vad Gud säger. Sedan kan jag uttala Det, då jag har fått tag i, vad Han sa.

378 Men Han var Ordet. Amen. ”Tjänsteflicka, jag säger Dig: ’stå upp!’” Reste upp henne vid handen. Det var det. Förstår Ni? Oj, oj!

379 Det där är tecken. ”Frambringar efter sitt slag.” Jesus sa: ”Den, som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra.”

380 Så de där, ser Ni, alla de här samfundens osv. saker, de har fått sådana saker i ett sådant gyttor av lort och synd, precis liksom jordens livmoder har fått skapelsen. Det är riktigt. Oj, oj! Hur kan det hända? Hur skulle Guds sanna Ord kunna växa på de här korthåriga, cigarettrökarna, som bär shorts och hänger runt bowlinghallarna och går med i församlingar? Hur skulle det kunna göra det, då sådana nöjes-älskande, -sökande skaror som det där hänger ute och älskar sådana saker som det där och älskar världen? Hur skulle Guds kärlek kunna komma in? Hur skulle Guds Såd kunna växa i en sådan jordmån som det där?

Den skulle aldrig slå rot. Den kommer aldrig att frambringa något Liv i sig. Den kommer att ligga där på de där gamla dammiga samfunds-stenarna och ruttna bort, men det kommer aldrig att frambringa Livet. Jajamensan. Jajamensan.

³⁸¹ Nöjes-sökare, "De som älskar nöjen mer än de älskar Gud." Förfärligt! Ändå är de kloka. De är dubbelt så kloka som de — som den andra klassen. Visst. Kloka, utbildade, vishets-sökare, precis liksom Eva var, och de har fått samma dos, som hon fick, precis exakt. Det är Sanningen.

³⁸² Hur skulle en lilja kunna leva, ett Liljefrö leva och växa, då det trivs på vattnen, växa i ett av de där dammiga samfunden? Hur skulle det kunna göra det, då det trivs på Vattnet? Vattnet är Anden. "De har ett sken av gudsfruktan men förnekar Andens kraft." Förstår Ni? Fastän Ordet faller på dem, kan Det inte växa. Det kan inte växa. Precis liksom Ordet var på Eva, men Det kunde inte växa. Varför? Hon tog emot visheten, Satans vishet. Ordet kommer till dem. Ordet faller över dem. Visst gör Det det. Jajamensan. Växer . . . Det, Det faller på dem. De kan höra Ordet predikas.

³⁸³ Har Ni någonsin sett folk sitta i kyrkan, de kommer aldrig att röra på sig? Predika för kvinnor om kortklippt hår, år efter år går, de har fortfarande kortklippt hår. Tala till män om rökning, kvinnor om drickande, de fortsätter att dricka, precis likadant. Precis som att hålla vatten på ryggen på en gås. Det har ingenstans att växa. Förstår Ni? Det är det där gamla sökandet efter nöjen, popularitet: "Tja, om de andra kvinnorna gör det först, så ska jag." Jag bryr mig inte om, vad de gör. Det är Din plikt att följa Guds Ord. Det är riktigt, Förstår Ni?

³⁸⁴ Fastän Ordet faller på dem, kan Det inte växa. Satans vishet, ser Ni, så det bara blir samfundsdamm. De kan inte tro på Hebreerbrevet 13:8, alldeles uppblåsta med visheten, ingenting för Det att växa i. Förstår Ni? Hur skulle de kunna tro på Hebreerbrevet 13:8, "Jesus Kristus är densamme igår, idag och i evighet."? Skulle inte kunna göra det. Förstår Ni?

³⁸⁵ Å, de säger, att de tror på Det. Å, om man talar om det där för dem, säger de: "Visst tror vi på Det." Visa mig då dess frukter! Låt mig se det! Låt mig se det göras! Låt mig då se den församlingen, som man predikar för, göra det de gjorde i den första apostoliska församlingen, som trodde på Ordet.

³⁸⁶ Man trasslar till sina dop. Man trasslar till sina bevis. Man får det att passa ihop med något slags trosbekännelse i stället för att ta Ordet och låta Ordet bära Sin egen frukt. Man tillverkar något slags ting, som man måste göra, för att få till ett bevis för Det. Och Satan kan tolka vartenda bevis, som man vill dra fram. Visst kan han det, det kan han förvisso. Men han kan inte framställa Ordet. Det är en sak, som bränner upp honom. Han kan bara inte göra det. Jajamensan. Å, ja.

387 Titta nu på Kain och Abel! De var ärliga båda två. Kain tog, genom sin vishet, efter sin moderkyrka, Eva. Det var hans mor. Hur många vet, att Eva var mor till Kain? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Visst. All right. Liksom sin mor tog han resonemanget, ser Ni, visheten, sin egen vishet. Ett vackert offer, han hade blommorna. Han hade markens frukt. Han sa: "Ja, nu, säkerligen, ser Ni", sa han "ska Gud. . ." Det var precis liksom Satan sa till – till Eva: "Säkerligen, säkerligen. . ." "Säkerligen ska Gud ta emot mitt offer. Jag byggde ett vackert altare. Jag har det så snyggt. Det är så dekorerat."

388 Precis liksom den här påsken kommer att bli, de kommer att spendera miljoner dollars över hela nationen på att sätta påskblommor på en del altaren. Altaret skapades inte för blommor, det är till för offer. Förstår Ni? Det visar bara denna samma gamla Kains ande, ser Ni, samme gamle – gamle djävul från Eden. Förstår Ni?

389 Vad – vad hände? Kain tänkte: "Säkerligen. . ." Ni vet, mannen var ärlig, för det betydde Liv eller död för honom.

390 Och de där människorna, tro inte, att de är hycklare! De är ärliga. Man säger: "Så de skulle kunna vara ärliga och ha fel?" Visst. En man skulle kunna ta arsenik och ärligt tro, att han tar ricinolja eller någonting, någonting annat. Förstår Ni? Ärlig, det är inte det, som gör det. Det är Sanningen, inte ärligheten. Sanningen!

391 De där kvinnorna där borta i Afrika offrar sina små barn åt gudar, alligatorerna. Är Du så ärlig? Nej. Hur många av de där kineserna står inte och bryter sina ben åt köksgudar! Och hur är det med muhammedanerna och där uppe och eld-vandrarna? Och sätter saker, å, krokare i köttet i sin mun och syr ihop sin mun.

392 Och en del av dem sätter en pinne. . . Jag har en liten staty där uppe, en liten figurin, sättet han offrar åt sin gud, för att tro, att han ska gå till Himmelen. En präst sätter en pinne i hans mun, sätter fast den med en kedja runt hans huvud, kommer ner, sätter hans händer bakom honom, kedjar hans fötter. Han kan inte dricka, tala, äta eller någonting annat, tills han dör.

393 Ser man några kristna göra sådana offer? Man vill inte ens tro på Sanningen, Ordet. Förstår Ni?

394 "Skönhet", sa han nu, "ska Gud säkerligen ta emot. Titta, så vackert mitt altare är!"

395 Ser Ni samma vishetens ande idag? "Ja, om vi bygger det här mäktiga samfundet, ska Gud säkerligen ta emot oss." Han kommer inte att ta emot någonting annat än Sitt Ord. Nej. Förstår Ni?

396 "Nja", säger de, "titta nu, broder Branham, om vi – om vi sänder ut så och så många missionärer varje år. Vårt missionsprogram gick förra året på över hundratusen dollars."

Det där må vara aldrig så bra, broder, men Du är död, tills Du erkänner Ordet och kommer till Det. Exakt så är det.

³⁹⁷ ”Å, broder Branham, vår församling! Vad tror Du, att Du är, en liten jordnöts-hjärna där nere?”

³⁹⁸ Det där är sant. Det är nu exakt riktigt. Det där är sant. Men vad jag än är, låt mig få stå fast vid Ordet! Det kommer att växa upp till någonting en dag. Förstår Ni? Stanna bara kvar hos Ordet, vad det än är. Vi har inte någonting annat än det här lilla tabernaklet här. Det är så mycket, som vi behöver just för närvarande, bara en plats att sitta på, för vi väntar på, att Jesus ska komma.

³⁹⁹ Vi vill inte ha något fint stort samfund, så att vi måste spendera miljoner vartenda år på byggnader och sådana saker, och folk som försöker predika Ordet, som lider där ute med ingenting att äta och sådana saker. Vad är det fatt med människorna? Är det inte . . . Å, det ser ut som om folk kunde vakna upp.

⁴⁰⁰ Men vem som helst, som skulle kunna acceptera katolicismen, skulle kunna vara blind nog att acceptera vad som helst. Jag ska säga Er Sanningen. Vem som helst, som skulle låta det där gå ner genom sin hals skulle — skulle . . . ”Visa män”, inte underligt att Bibeln säger, att ”till och med jordens konungar bedrev otukt med henne”. Och de visa männen, kunskapen, ser Ni, och de gör det, de där prästerna, smarta män. Å, gosse, talar Du om utbildning? Gosse, de måste ha år efter år efter år efter år.

⁴⁰¹ De säger, att de inte lever tillsammans med de där nunnorna. Då vill jag fråga Er en sak. Varför blir de inte sterila då? Mmm. Mmm. Mmm. ”De är Bruden, det där. Nunnorna är Bruden. Och det där är Brudgummen, bevars, ser Ni.” Det där är riktigt. Abbedissan kväver spädbarnen och lägger dem i kalkgropen. Tror Ni det inte? Lyssna till en riktig en, som har varit där inne, som vittnar om det. Säger: ”Kom nu bara, låt lagen arresteras mig!”

⁴⁰² Och hon sa: ”Vi ska göra samma sak, som de gjorde i Ryssland, samma sak, som de gjorde i Mexico. Vi ska avslöja det där vitt och brett, då det kommer till regeringen.”

⁴⁰³ Men hur ska man kunna göra det nu, då vi har ledaren för det just där i regeringen? Förstår Ni? Förstår Ni? Det där är det där Ordet, som måste gå i uppfyllelse: ”De organiserade en bild där borta av det där vilddjuret, som satt där. Och de båda talade med varandra och gav makt att tala åt detta vilddjur.” Å, broder, det där Ordet kommer att stå just där. Det är inte kommunismen, som kommer att ta makten, utan Rom-ismen kommer att göra det. Mmm.

⁴⁰⁴ Titta nu här på det här! Kain sa: ”Säkerligen ska Han ta emot mitt offer.” Men vilket slags? Han sa: ”Jag ger ett offer.”

Men vilket slags offer var det? Botaniskt liv: plantor, blommor, grönsaker. Botaniskt liv, (vad?) det är inget lidande med det, inget straff.

⁴⁰⁵ Folk vill inte lida. Det är det, som är felet idag. De kommer, de skulle komma just nu och tro på det här Ordet, bara de inte måste komma ut ur sin församling, om de inte behövde bli utskrattade, förlöjligade. Nej. De vill ha botaniskt liv, något slags vishet. ”Nja, *det här* livet är precis lika bra som Det Där.” Det är det inte. Jag ska visa Er, var det där kommer ifrån om bara en minut, om Herren vill.

Men: ”Abel, genom tron.” Glory!

⁴⁰⁶ Genom visheten sa Kain: ”Säkerligen kommer Gud att ta emot det här. Här är ett altare. Jag har en församling.” Det är, vad en församling är, ett altare, en plats för tillbedjan. All right. ”Jag har ett altare. Jag ska tillbe precis lika ärligt som min bror. Och jag har någonting vackert här för det. Säkerligen kommer Gud att ta emot det.” Det där är samma sak, som djävulen sa till hans mor, samma lögn, vishet.

⁴⁰⁷ Abel, nu. Hebreerbrevet 11 säger:

Genom tron offrade Abel ett ypperligare offer än Kains, . . . fastän han är död, talade det ändå.

⁴⁰⁸ Förstår Ni? ”Abel. . .” Genom vad? Vishet? Genom teologi? ”Offrade genom tron åt Gud ett ypperligare offer.” Genom tro på vad? Genom tro på vad? Genom. . . Var hade han sin tro?

⁴⁰⁹ Där, bara hans far och mor, han och hans halvbror, hur i hela världen kunde det vara? Var kunde — var kunde han få den? Vad trodde han på? Tro på botaniken, tro på *detta*? Nänämensan. Han hade tro på Ordet. För han ville veta, varför han var utanför den där lustgården. ”Varför kördes vi ut?”

⁴¹⁰ Modern skulle vara tvungen att säga: ”Därför att jag lyssnade till en djävulens lögn. Därför att *den här* pojken här föddes på *det-och-det* sättet, det var därför Gud körde ut oss.”

⁴¹¹ ”Jaha”, sa han, ”jag kan inte ens komma fram till grinden. Det står en Kerub där med ett svärd och vaktar Livets Träd.” Så genom tron!

⁴¹² Ser Ni, genom visheten offrade Kain, utan att känna till Ordet, som Ni vet, utan tänkte bara, genom visheten. Han skapade en trevlig plats och gjorde den skön och vacker.

⁴¹³ Men ”Abel”, ingen talade om det för honom, nu, bara en pojke, ”såg genom tron, att det inte var botaniskt liv, det var ett sexuellt förhållande, genom blodet.” Var så god, broder! Vada över toppen på Det Där en gång!

⁴¹⁴ Genom tron ser Hans barn det fortfarande. Han lärde sig det aldrig genom någon vishet, nu. Det kommer inte genom vishet. Det kommer genom tron. Bibeln säger: ”Abel, genom tron.”

Vad offrade han? Blod, ifrån levande liv, djuriskt liv.

415 Vi är djur själva. Vi är varmlodiga djur. Det är exakt riktigt. En högre art, det högsta djuret, men med en själ där inne. Det är den, som är livet.

416 Lägg nu märke till detta! Genom tron såg Abel uppenbarelsen, synen, och hämtade levande, rinnande blod, för livet var i blodet.

417 Livet är i stängeln på — på blomman. Och det är botaniskt liv, som inte har några känslor. Jag hoppades, att det där skulle tränga in. [Församlingen säger "Amen" — Utg.]

418 "Abel, genom tron", stod fast vid Ordet. Genom tron, inte genom visheten. "Genom tron såg han, att det var sex, blod." Blodcellen kommer från hanen. Mannen har blodcellen i sperman. Hemoglobinet är blodet, det kommer genom hanen. Och Adam visste, att det inte var äpplen och persikor och potatisar, eller vad det nu var, som förde dem ut ur Edens lustgård, som orsakade synden. Det var sex, blod, och han offrade tillbaka blod. Genom tron gjorde han det, inte genom vishet.

419 Hur ska en människa kunna förstå det genom vishet, då hela Bibeln och hela Guds Församling är byggda på gudomlig uppenbarelse, genom tro? "På denna klippa ska jag bygga min Församling." Förstår Ni?

420 Hmpf! "Å,", säger de, "visst tror vi på Det Där." Var är då Kristi Liv i de här formerna? Var är Kristi Liv? Andra . . . Man vill skriva ner en del av de här Skriftställena. Förstår Ni? Var är Livet? Om . . . De säger: "Ja, vi tror. Vi tror. Vi tror." Om Ni gör det, så . . .

421 Jesus sa: "Dessa tecken ska", inte kanske ska de, "de ska följa dem, som tror." Jesus sa: "Om en människa tror på mig, de gärningar, som jag gör, dem ska hon också göra. Den, som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra."

422 Han kommer bara inte att leka omkring. Han kommer att göra det. Hur kan det ske? För att just det Livet, som var i Kristus är i en. Det utvecklar ingen vishet, det växer inte i den. Det måste förneka visheten för att ta tron. Tron på Ordet, inte visheten i Ordet. Tron på Ordet!

423 Satan har mer vishet i det där Ordet än någon, alla predikanterna tillsammans, präster och allting.

424 Har mer vishet, men han kan inte få tro. Tron får Det att leva. Tron skulle få honom att omvända sig, kommer att få honom att komma bort ifrån sin organisation. Mmmm. Han har visheten, så han stannar bara kvar hos den. All right.

425 "Men Abel såg genom tron, att det var en sexuell handling och han offrade blod, blodets liv, och Gud tog emot det."

426 I Andra Timoteusbrevet 2, 3, nu, står det att... Ordet kommer till dem nu. Det kommer att falla i dålig jord. Förstår Ni? ”De har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft.” Andens kraft. Andra Timoteusbrevet 3, om Ni skriver ner det. All right. ”Att ha ett sken av gudsfruktan.”

427 Den Helige Andes tecken på Evtigt Liv, Det förnekar de. ”Folk ska inte tala i tungor. Nej. Inget sådant som gudomlig helbrägdagörelse, Den Helige Andes dop. Det där var för apostlarna.” Att ha ett sken!

428 Paulus sa och profeterade det. ”I den yttersta tiden, de sista tiderna, skulle de här sakerna äga rum.” Inte på den tiden. ”Och Anden säger uttryckligen, att i den yttersta tiden, i kommande tider, skall somliga avfalla ifrån Tron”, och alla de här sakerna. Förstår Ni? Där är det: ”Att ha det där skenet av gudsfruktan.”

429 Hur skulle nu Den Helige Andes tecken på Evtigt Liv kunna växa i det där kyrkliga dammet, där det inte finns någon vattnets Ande alls? Förstår Ni? Kan inte växa på samfundsnöjenas och vishetens och lekens fält. Hur skulle den levande Gudens tecken och under kunna växa i en — en kvinna, som inte har den vanliga anständigheten att uppföra sig som en dam? Jag vill fråga Er det. Hur skulle Det kunna växa i en man, som står i predikstolen och för en ynka födkroks eller något samfunds gunsts skull skulle hoppa över Guds Sanning? Hur skulle andliga tecken kunna följa det där? Det kan de inte göra.

430 Hur skulle — hur skulle Det kunna växa i en predikant, som tar ner sitt samfund på stranden där och klär av dem? Och här om kvällen här, på ett visst ställe, som jag just passerade igår kväll, i en viss socken, och ha en stor högljudd dans där inne och hålla igång, hur ska Andens frukter kunna växa på en sådan plats som den där? Det är på en kyrklig klippta, det är riktigt, och inte i förföljelsernas dal, så man blir utskrattad och förlöjligad.

431 Liljan sliter hårt. Kom ihåg min predikan för inte så länge sedan, för några år sedan, om herr Lilja! Han sliter. Där Jesus sa: ”Hur han . . . arbetar, inte heller spinner han och ändå säger jag Er, att Salomo i all sin härlighet inte var klädd som en.” Så den där liljan suger för att göra sig vacker, (varför?) bara för att ge ut. Den, som går förbi känner väldoft. [Broder Branham andas in genom näsan. — Utg.] Biet flyger raka vägen in till hans hjärta och tar ifrån honom själva honungen utan vidare. Han bara ger den, gratis. Sliter för att få göra det.

432 Halleluja! Det är en verklig gudsman, pastor Lilja. Herr pastor Lilja, jajamensan, som sliter med Ordet, ligger på sitt ansikte och ropar till Gud: ”Gud, jag kan inte förstå var *det här* passar in *här, här*. Det måste komma genom Ordet.” Då Du ser det och Gud ger det till Dig, gå då oförbehållsamt! Inte för att ha någon stor kampanj: ”Om Ni garanterar mig så och så många tusen dollars, ska jag komma.” Utan gratis: ”Om det är

i Timbuktu eller var det än är, Gud, där Du vill, att jag ska så Säden, ska jag ge Den gratis." Halleluja!

⁴³³ Jesus sa: "Salomo i all sin härlighet är inte klädd som den." Han sa: "Se på liljan!"

⁴³⁴ Stackars liten, är tvungen att lida allt möjligt för att få det han får och blir utskrattad och förlöjligad. Och alla de stora kyrkliga sparkade ut honom och kallar honom alla slags smutsiga namn. Men han stannar kvar hos det där Ordet och sliter, dag och natt, ligger i en dal. Vad? Han är — han är på en plats, där han kan suga från "Vattenfloderna". Sliter, (för vad?) för att få ge ut det. "Gratis får Ni, ge gratis!" Jajamensan. Oj, oj!

Hur skulle det kunna växa på det där dammfältet på den där kyrkliga klippan?

⁴³⁵ Kains barn var vishet, vetenskapliga. Ge akt på Kains barn nu, då de kommer fram! Låt oss ge akt på dem en minut! Kains barn, vad var de? Byggmästare, uppfinnare, stora vetenskapsmän. De hade vishet. Förstår Ni? De — de — de till och med byggde byggnader och gjorde järn och härdade ihop saker. De var vetenskapsmän, smarta, utbildade och religiösa.

⁴³⁶ Men vad åstadkom den där vishetsskörden? Död åt hela släktet, då Guds dom föll. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Vad — vad gjorde gruppen? Åstadkom död. Trots all deras vishet och smarthet, vad skedde? De dog. Varenda en av dem förgicks i Guds dom. Är det sant? ["Amen."] Gud sa så. De var smarta, högt utbildade, polerade, religiösa, mycket fina. Smarta, utbildade, beroende av sin vishet och dödade ett helt människosläkte.

⁴³⁷ Samma sak gör de just nu, deras atombomber och saker, så att de här smarta vetenskapsmännen kommer att — kommer att ta död på hela släktet. De har radioaktivt nedfall redan nu. Det är — det är . . . Man bara bränner sönder sina ögon, det ger en cancer, allting. De — de släppte loss tillräckligt av det i havet, de kan inte finna det längre. "Då det kommer loss, kommer det att förstöra hela världen", säger de. "Folk kommer att brinna upp i sitt eget kött."

⁴³⁸ Inget under att Bibeln säger: "Och luftens fåglar kommer att äta kaptenens kött", osv. Det ruttnar på grund av nedfallet, allting annat.

⁴³⁹ De gör det själva, deras smarta vishet. Det var den, som fick döden att komma, den smarta visheten. Var enkel, tro på Guds Ord och lev! Ta Din vishet och dö! All right. Skörden, ändens tid, de förgås.

⁴⁴⁰ Nåväl, Abels barn var ödmjuka, bönder, herdar, pastorer, Ni vet. Herdar, bönder, ödmjuka, gjorde inte anspråk på att vara smarta utan stannade bara kvar hos Ordet. Vad frambringade

det vid ändens tid? En profet. Det gjorde det. En profet, för vad? Den yttersta tidens tecken.

441 Då Noa stod i den där dörren och byggde på den där arken, sa han: "Det kommer, ett regn." Han kallades för fanatiker, men han var profet. Amen. Vad gjorde han? Gav frälsning åt dem, som trodde och dem, som ville undkomma. Det var, vad den ödmjuka, utbildade rasen frambringade, de som trodde på tron. Andra trodde på kunskapen, de frambringade död åt hela släktet. Vad — vad gjorde de ödmjuka med tron? Frambringade frälsning, en Herrens profet, som gav dem ett tecken, att ändens tid var inne.

442 Tror Ni de utbildade skulle tro på det? Morra i näsan och gå bort och säga: "Varifrån kommer regnet? Bevisa för mig vetenskapligt, var det finns något vatten där uppe!" De där vetenskapsmännen, en skara viktigpettrar, som försöker vetenskapligt bevisa, att det inte finns någon Gud. Försök!

443 Då *den där* bilden togs, det tog dem rakt av stolen de satt på. Han kunde inte förstå. Han sa: "Det är något slags ljus, som träffade linsen." Där är deras eget vetenskapliga instrument, som tog bilden av Det, kameran. Liksom George Lacey sa, han sa: "Min herre", sa han, "den här kameran tar inte psykologi. Ljuset träffade linsen. Det fanns där." Han sa: "Vad Det är, kan jag inte tala om för Er, men Det finns där." Han sa: "Jag ska skriva under det med mitt namn." Det gjorde han. Och Ni har det själva. Jajamensan. Det där var hos FBI. Förstår Ni?

444 Vår Gud i den här yttersta tiden lämnar inte en enda sten ovänd, men det Han visar, kan inte den här världen tåla. Visheten och kunskapen växer vidare, skjuter genom luften liksomflugor och — och jetplan och strider under vattnet. Och allt slags korruption och liv i synd, då de försöker bygga någonting, som ska skydda dem.

445 Det finns bara en enda sak, Guds rättfärdighet står i Arkens Dörr. Vem är Dörren? Kristus sa: "Jag är Dörren in till fårfållan." Jag läser min text. "Mina får kommer att höra min Röst. En främling kommer de inte att följa." Man kommer aldrig att trassla in en enda i alla de där organisationerna där ute. Han kommer att komma ut ur den, bombsäkert. "Jag ska ta dem från fållan och jag ska leda dem. Jag ska gå före dem." Amen. "De kommer att veta, att det är jag. Ingen kan vandra liksom jag, ingen kan göra de saker, som jag gör", skulle Han säga. Amen.

446 "Rabbi, nu vet vi, att Du kommer från Gud, för ingen skulle kunna göra de kraftgärningar, som Du gör, om inte Gud vore med honom." Förstår Ni? Det där är riktigt. Nikodemus' bekännelse. Så är det.

447 Den där ödmjuka lilla rasen frambringade en profet. Och den profeten, på Abels barns sista tid, frambringades en profet, som visade den yttersta tidens tecken och gav varningen.

448 Ungefär samma sak nu, tror jag. ”Den, som har ett öra att höra med, låt honom höra, vad Anden säger till oss!”

449 Så, ser Ni, Livets Säd-Ord kan inte växa i den sortens vishets-atmosfär. Det kan den bara inte göra.

450 Moses och Josua hade tro på Ordet. De andra ville dansa och klä av kvinnorna, Kora, (varför?) genom hans egyptiska vishet. Moses ville inte ha det där.

451 Titta på dessa Koras idag, som gör vägen lätt, med dans, fester hela natten, kvinnorna: kortklippt hår, korta klänningar, vad som helst! ”Det gör ingen skillnad. Det där är all right.” Det är inte all right. Ordet säger, att det inte är rätt. Det är riktigt. Samma sak. Förstår Ni?

452 Fastän varenda en av dem var döpta, varenda en, Kora och allesammans var döpta, det visar, att det där är den där kyrkliga sorten igen.

Man säger: ”Var de döpta?”

453 Första Korintierbrevet 10:1 till 2. Låt oss bara läsa det! Vi. . . Jag vet, att det håller på att bli sent, men middagsmaten bränns inte. Den här middagen kanske räcker litet längre, om bara Herren kommer att fortsätta att ge oss mat. Förstår Ni? Första Korintierbrevet 10. Titta nu här! Första Korintierbrevet 10:1 till 2, har jag. Nu har jag Andra Korintierbrevet. Första Korintierbrevet 10:1 till 2.

Dessutom, bröder, vill jag inte – vill jag inte, att ni ska vara okunniga om hur alla . . . Alla våra fäder var under molnskyn och alla passerade genom havet,

och allesammans döptes till Moses i molnskyn och i havet,

454 Kora fick samma dop, som resten av dem fick. Men vad ville han göra? Låta kvinnorna bara dansa och de drack litet vin och hade en liten stund, klä av dem och begå äktenskapsbrott och få det där. Ni vet, att Bibeln säger, att de gjorde det där. De tog de där kvinnorna och tog av dem kläderna och fick dem att dansa och sådana saker. Och Moses blev arg på dem. Kommer Ni ihåg den gången? [Församlingen säger ”Amen” – Utg.] Varför? De hade Dr. Kora med sig, som hade vishet. Han sa: ”Jag ska ta Er tillbaka till Egypten.” Det var dit, de skulle ha gått, också.

455 Men broder Moses, då han kom ner, blev det annorlunda. Han och Josua stannade kvar hos Ordet. Gud gav ett löfte, de stannade kvar hos det. All right.

456 Andra ville dansa och ta av sig kläderna och det var genom Koras vishet. Och alla var döpta, på samma sätt.

457 Israel och Moab. Å, jag bara . . . Ni. . . Jag har gått igenom det där en gång. Vi tar inte det. Jag måste skynda mig. All right. Israel och Moab, Ni vet, hur det var där. En, precis lika

fin, en med vishet, stora mäktiga samfund. Den andra, liten, samfundsobunden.

458 Så en dag, där är det jag kommer till nu, innan vi avslutar. En dag möttes de här två stora källorna, rättare sagt makterna, för ett styrkeprov ifråga om Guds Ord.

459 Nu ska vi komma fram till höjdpunkten. Vi skulle kunna gå tillbaka. Jag skulle kunna ta ett dussin. Jag skulle kunna stå här i en vecka och aldrig ens röra vid ytan av det, hur jag kan bevisa det där just här, det jag talar om. Men jag hoppas, att Ni får tag i det. Förstår Ni?

460 En dag kom det till ett styrkeprov. Visheten och tron kom till ett styrkeprov. Jesus och Satan möttes. Det är riktigt. Jesus och Satan möttes. De här två väldiga makterna, visheten och tron, kom till ett styrkeprov. Förstår Ni?

461 Nu använde de båda två Ordet. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Å, broder, det här blir fint för mig. Förstår Ni? Missa det inte, nu! Å! Säg: "Gud, öppna mitt hjärta!" ["Gud öppna mitt hjärta!"]

462 De använde båda två Guds Ord, samma Bibel. Men Den fungerar inte i en oomvänd kanal. Det gör Den visst inte. Det gör Det förvisso inte. De använde båda två Guds Ord. Men Satan använde Det från huvudets kunskap, ser Ni, en huvudets kunskap, och Det fungerade inte.

463 Jag har ett Skriftställe här. Har Ni något emot, att jag läser det? [Församlingen säger "Nej." – Utg.] Låt oss ta Hebreerbrevet, 4:e kapitlet, riktigt snabbt, bara en minut! Jag vill läsa det här. Det såg bara så fint ut för mig, just här, Hebreerbrevet 4. Och låt oss få tag i Hebreerbrevet 4 och börja med 1 till 2!

Låt oss därför frukta, eftersom ett löfte står kvar åt oss att få komma in i hans vila, att . . . av er skulle verka komma till korta ifråga om det!

Ty för oss predikades evangeliet, såväl som för dem, men ordet, som predikades, blev inte till någon nytta för dem, eftersom det inte blandades med (kunskap, vishet?) tro i dem . . . tron i dem, som (vad?) hörde det.

464 Man kan ha hela Ordet, man kan kunna det där Ordet från A till Ö, och Det kommer aldrig att fungera för en. Har Ni sett människor ta det där Ordet och försöka få Det att fungera, säga: "Broder, ära vare Gud!""? Det fungerar bara inte. Man kan inte leka med Ordet. Nej, nej. Nej, nej. Vad man än bekänner, vittnar Ordet om Sig självt. Vad man än påstår, ger Ordet vittnesbördet. Det är riktigt.

465 Nu kände Satan till Ordet. Han kunde Det från A till Ö. Tja, vet Ni vad? Jag föreställer mig, att om han hade en examen, skulle han ha titlar nog att räkka över fyra eller fem papperssidor: "Dr., Pastor, Äldste, Fil., Jur., Q.D.", hela alfabetet på vartenda sätt.

Hans examen skulle vara i Bibeln. Han kan vartenda Ord i Den. Visst gör han det. Förstår Ni? Så Satan sa: "Jag känner nu till Ordet." Jag vet, att han kände till Ordet, då han kom till Eva. Så han hade Det genom huvudets kunskap, men Det fungerade inte.

⁴⁶⁶ Jesus kände Det genom tron, i Guds Ords uppenbarelse i Hans eget förutbestämda Liv. Glory! Jag hoppas, att det där tränger in ända in i Ditt hjärta. Jesus visste, vem Han var. Satan undrade. Han visste, att Han var en Guds förutbestämda Skapelse, att Gud själv uppenbarades i Honom. Det var inte Han, som gjorde gärningarna. Det var Fadern, som bodde i Honom. Amen.

⁴⁶⁷ Låt djävulen fara med all sin teologi! Jesus, Satan visste Det. Han kände till Ordet. Han kunde nu citera Skriften, gosse, precis som en vandrande Bibel. Han kunde bara citera Den *så där*. [Broder Branham knäpper snabbt med fingrarna många gånger. — Utg.] Förstår Ni?

⁴⁶⁸ Men Jesus stod bara stilla, för Han visste, var Han stod. Han visste, att Han var förutbestämd, "var Lammet, som slaktades innan världens grund lades." Han visste, att Han var den Personen. Å! Å, broder! "Den som har ett öra, låt honom höra!" Han visste, att Han var förutbestämd till detta och det var på det sättet, Han kände Ordet. Förstår Ni? Och Det fungerade. Visst.

⁴⁶⁹ Satan kände till Det genom visheten. Det klickade. Han citerade samma Ord, som Jesus citerade, samma Bibel. Han citerade från Psaltaren: "Han ska ge . . . Det är skrivet." Satan sa: "Han ska ge Sina Änglar befallning om Dig, så att Du aldrig stöter Din fot mot någon sten. De ska bära upp Dig."

Han sa: "Det är också skrivet . . ." Å! Förstår Ni?

Satan kände till Det genom kunskapen.

⁴⁷⁰ Jesus kände Det genom erfarenhet. Han kände Det genom uppenbarelse. Han visste, att Han var denne Guds Son, som skulle komma in i världen. Han visste sin ställning. Han visste, att Han föddes in i den här världen för det ändamålet. Och det var orsaken till, att Guds Ord kunde verka genom Honom, för att Han visste, vad Han var. Glory! Har Ni fått tag i det än? [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Han visste, vad Han var.

⁴⁷¹ Satan, å andra sidan, han visste, vad han var. Och han visste, att han inte hade något att göra med Ordet med sin vishet, för Ordet var Gud. Får Ni tag i det? [Församlingen säger "Amen" — Utg.]

⁴⁷² Om nu Jesus visste, vem Han var . . . Han var en förutbestämd Skapelse i tiden. Tror Ni det? [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Jesus, kroppen, Han visste, att Han var det förutbestämda Ordet, den Guds person, som på den tiden skulle stå och vara Syndoffret. Och Han kände Sin motståndare. (Som jag predikade om för ett par söndagar sedan.) Han kände Sin motståndare,

och Han visste, vem Han var. Därför möttes de där två mäktiga makterna, kunskapen och tron. Jesus visste, vem Han var.

473 Satan kunde Bibeln lika bra, som Jesus gjorde, men Den fungerade inte för Satan. Förstår Ni?

474 Hur mycket kunskap man än har, fungerar det inte. Tillämpa nu detta på en del av de här stora organisationerna! Tänk på det en minut! De säger: "Nåväl, vi har Ordet." Låt mig se det verka! Ni katoliker, Ni säger, att Ni är det ursprungliga. Låt oss se det! Visa mig Era gärningar utan Er . . . Rättare sagt, visa mig Era gärningar genom eller utan Er tro, så ska jag visa Er mina genom mina gärningar. Förstår Ni? Titta, vad Ordet säger!

475 Kan man plantera ett frö, utan att det uppenbarar, vad det är, om det växer? Kan man plantera ett majs-korn utan att producera majs, om det växer? Kan man plantera en potatis, utan att odla potatis? Kan man plantera en blomma, utan att den är den sortens blomma? Förstår Ni?

476 Så om man är sådd och Guds Säd i ens hjärta, måste Den producera Det Där. Jesus sa: "Han ska göra mina gärningar, om han tror på mig." Om han säger, att han tror på Det, och dessa inte följer honom, är han en lögnare. "Den, som tror på mig, de gärningar som jag gör, ska han också göra, till och med mer än detta, ty jag går till min Fader." Å, Det är starkt! Om de bara inte kommer på det hala och glider av, bort på någon sten någonstans! Faller de bara ner i dalen, så att vindarna inte kan blåsa bort Det och fåglarna inte kan få tag i Det, kommer Det att växa.

477 Göm Det nere i Ditt hjärta! David sa: "Din lag har jag gömt i mitt hjärta", så inget samfund kan ta ut Den, fåglarna inte kan plocka upp Den. "Jag har Det gömt här. Jag mediterar över Det dag och natt. De är skrivna på mina sångstolpar och överallt. Jag har Dem, har Dem bundna om mina fingrar. De är i . . ."

478 Och Jesus sa: "Ditt namn är i min handflata." Så hur, hur ska det kunna glömmas? Omöjligt. All right, nu.

479 Så om Jesus besegrade Satan med tron, då Han visste, vem Han var, var Han en förutbestämd Skapelse. Är Ni redo? [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Hur är det med Jesu Kristi förutbestämda Brud, nu? Tror Ni, att Bruden är förutbestämd? ["Amen."] Kristi förutbestämda Brud nu, Församlingen, Ord-Säden, med allting, som Gud lovade att sätta i Församlingen, i Den just nu. Det är i Den nu. Allting är i ordning. Den Helige Ande har blivit given. Säden har såtts. Aftontidsljusen har lyst. Sodomstecknet, som Jesus utlovade, är här och Malaki 4. En förutbestämd Församling!

Å, djävul!

480 Levande Guds Församling, här och på ljudbandet också, vet Du, var Du står? Vet Du, att Du kallades av Gud, att Den Helige Ande regerar i Ditt hjärta och vartenda Guds Ord är verkligt för

Dig? [Församlingen säger "Amen" — Utg.] Å, broder! Hur ska Satan kunna stå emot det där? Hur ska han kunna hindra det där från att växa? Hur ska han kunna hålla de där tecknen från att följa Det? Å, man skulle kunna kasta dem i fängelse. De, om man kunde, jag bryr mig inte om, vad man gör, de har redan försökt det. De ruttnade i fängelserna. De gavs till mat åt lejon. De sågades sönder. De rycktes i stycken. Man kan inte döda Den, det är riktigt, en Församling, som är förutbestämd. "De som Han förut kände", liksom Han gjorde med Jesus, "har Han kallat. De, som Han kallade, har Han rättfärdiggjort. Och de, som Han hade rättfärdiggjort, har Han redan förhålligat, förutbestämt."

⁴⁸¹ Och nu, i den yttersta tiden med vartenda frö sått, är allting i ordning, världen i sin ordning, tiden inne, Församlingen i Sin ordning, Säden, Aftontidsljus, tecknen på, som Han sa: "Liksom det var på Sodoms tid." En Guds Ängel, Den Helige Ande, som kommer ner och rör Sig, utför de tecken, som Han gjorde då. Malaki 4 lovade, att Han i den yttersta tiden skulle sända det Han lovade. Och vi ser allt det där just här. Var? Var? [Församlingen säger "Amen" — Utg.]

Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.
Älskar Ni Honom? Amen.

⁴⁸² Visst, just här, i den yttersta tiden, en förutbestämd Församling, som vet, var de står, besådda med Säden, Den Helige Ande i Församlingen.

Satan, var försiktig!

⁴⁸³ Vad hände? Bara en minut, nu! Vad hände med allting, som är utlovat åt Den, till och med Malaki 4:s löften?

⁴⁸⁴ Vad — vad gjorde Satan, då han mötte Jesus? Han flög på Honom med all den kyrkliga kraft han hade. "Jag kan Ordet, också.", flög på Honom. Det där samfundsdammet, som Han hade! Vi kastade ut Det på honom men hade inget Ljus. Flög han någonsin iväg? Han kom iväg mycket fortare än han flög på. Varför? Han träffade den där hundra-miljarder-volt-Ledningen där. Han svedde sina fjädrar. Han släppte Honom. Han kom ut ifrån Honom, för den där Ledningen hade volt i Sig.

⁴⁸⁵ Kom ihåg, Satan hade också en ledning. Men av hur bra koppar ledningen än är, har den inget liv i sig, den är död. Hon kommer inte att agera. Samma ledning.

⁴⁸⁶ Den ena har fått energi från Generatoren och den andra har ingen anslutning alls. Det är riktigt. Det är orsaken till, att Det kommer att verka i ett förutbestämt kärl. Det är orsaken till, att Ordet kommer att verka, där Det är anslutet. Ansluten var, till samfundet? Nänämensan. Det är ett dött uttag: "Som har ett sken av gudsfruktan men förnekar dess kraft". Utan ansluten till Ordet, som aldrig ska förgås och kan åstadkomma samma kraft, som Han hade. Det är där, det är. Glory!

Amen. Amen.

Älskar Ni Honom? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Ska Ni tjäna Honom? ["Amen."] Amen. Visst.

⁴⁸⁷ Inte kopplad till någon organisation utan kopplad till Generatorn här. Broder, jag ska säga Dig, Det fungerar där, för att Det är inkopplat, samma Ord.

⁴⁸⁸ Moab var också inkopplat och det var Israel också. Moab hade ingenting annat än en död hög med trosbekännelser och en falsk profet.

⁴⁸⁹ Men Israel hade en slagen klippa, en kopparorm, en Eldstod, halleluja, den levande Gudens tecken. Amen. Exakt så var det. Det fungerade. Varför? Det var på tron. Jajamensan. Inte på kunskapen, någon mänsklig trosbekännelse, utan på tro på Ordet. Ordet självt. Livet kommer från Ordet. "Mitt Ord är Liv." Den strömmen kommer genom Ordet.

⁴⁹⁰ Satan kom av sig där, riktigt fort. Hans kyrkliga damm dög inte mycket till just där. Satans ledning hade ingen ström i sig. Den var döda trosbekännelser. Det duger inte. Det ger ingen ström.

⁴⁹¹ Ser Ni, det är nu samma ledning. Jesus använde Faderns Ord, Satan använde Faderns Ord. Satan var Satan. Jesus var Gud, det var skillnaden, det är Det Sanna. Det ena är en trosbekännelse och Det Andra är Ordet. Det ena är sant och det andra är falskt. Det ena kommer att åstadkomma det, det andra kan inte åstadkomma det. Får Ni tag i det? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Samma slags ledningar nu, det är exakt riktigt, samma ledningar. Hebreerbrevet 2, vi kom nyss... Rättare sagt, Hebreerbrevet 4:2, vi hade det nyss. Förstår Ni? Liksom samfunds-, liksom samfunden säger genom visheten. Förstår Ni? Samfunden säger genom visheten så här: "Strömmens tid är förbi."

Älskar Ni Honom? Amen.

Ska Ni tjäna Honom? Amen.

Tror Ni på Honom? Amen.

Amen. Amen.

Jag tror på Honom. Jajamensan. *Amen* betyder "må så ske!"

⁴⁹² Herre, min bön i förmiddag, ta varenda troende och dra in honom i strömmen! Å! Sätt Liv i honom, låt honom surra och lysa fram Guds härlighet! Jajamensan. Slå på strömmen!

⁴⁹³ Vet Ni, vad jag tror? Säden har såtts (Tror Ni det?) [Församlingen säger "Amen" – Utg.] för den där stora Församlingen. Precis liksom ledningarna har dragits genom en byggnad, varenda uttag har testats genom Ordet, oj, oj, vartenda uttag testat genom Ordet. "Tyck inte, att det är underligt, då svåra prövningar kommer. Det är för att testa Dig."

494 Det finns en liten kortslutning här, den skulle kunna jorda och bränna upp hela strömbrytaren. Gud vill inte ha dem i Sin Församling. Det kommer inte att bli några brända strömbrytare eller några brända säkringar i den här yttersta tiden. Nänämensan.

495 Han kommer tillbaka och svetsar in henne där på rätt sätt. Jajamensan. All right. Varenda ljuspunkt hänger på sin plats. Det enda den väntar på, är att Mästaren där bak ska slå på strömbrytaren. Det är riktigt. Jajamensan. I Ordet! Visst. Skulle kunna vara just nu, broder. Om Du behöver helbrägdagörelse, så rör bara vid strömbrytaren! Det är allt Du behöver göra, om Du har en riktig ledning. Om Din jord. . . ”Om Din ledning är jordad och anslutningarna till Jesus också har förlorats, ska jag säga Dig, vad Du ska göra.” Amen. Det är riktigt.

496 Nu säger den kyrkliga visheten: ”Underverkens tid är förbi.” Det finns ingen ström i ledningarna.

497 Men tron vet bättre. De känner den. De ser den verka. De vet, att den lyser upp. De vet, vad den gör. Tron är strömmen, strömmen, Anden.

Och visheten är samfundsformerna.

498 Satan försökte fresta Jesus bort ifrån tron på Faderns Ord. Här är, vad han gjorde. Han försökte visa Honom sina mäktiga, stora kyrkliga organisationer på jorden. Men han kunde inte fresta Honom. ”Kom över och gå in i mina! Jag ska göra Dig till biskop över dem allesammans.”

499 ”Det är skrivet. . .”, sa Jesus. Jajamensan. Satan kunde inte fresta Honom. Nänämensan. Han är bortom det där. Men Jesus var Ordet. Hans tro på kunskapen om Sig själv, att Han var Ordet.

500 Precis liksom Moses. Å, Moses visste, vem han var. Moses visste, att han var Guds tjänare, visste att han var kallad av Gud. Han visste, vad han skulle göra. Det är orsaken till, att han inte blev rädd för det Satan sa. Satan försökte fresta honom, skrämman ut honom ur det. Men nej. Moses visste, var han stod. Det är riktigt.

Nu måste jag skynda mig. Jag hoppar över sida efter sida här.

501 Paulus. En sak, som jag vill få tag i här, innan jag slutar. Paulus gjorde klart för sin del av Bruden, att han kommer att presentera. Paulus kommer att presentera en del av Bruden. Tror Ni det? [Församlingen säger ”Amen” — Utg.] Paulus gjorde klart för sin del av Bruden, att han kommer att presentera för Jesus Kristus i den yttersta tiden ifråga om vishet eller tro.

502 Låt oss bara läsa ett litet stycke! Jag vill, att Ni ska slå upp Första Korintierbrevet, 4:e kapitlet. Första Korintierbrevet, 4:e kapitlet, vi läser bara. Och vi ska avsluta om — om bara några

ögonblick, om Herren vill. Första Korintierbrevet, 4:e kapitlet och jag vill läsa 18:e till 20:e versen. All right. Här är vi.

Nu är några uppblåsta, som om – som om jag inte skulle komma till er.

Men jag ska komma till er inom kort, om Herren vill, och ska lära känna, inte talet hos några av dem, som är uppblåsta, utan kraften.

⁵⁰³ Ni vet, det skulle ta . . . Det där var nu den romerska kyrkan, som började komma raka vägen in där, började komma. Förstår Ni? Han visste vad . . . Ni vet, Bibeln säger: ”De gick ut ifrån oss, för att de inte var av oss.”, ser Ni. Det är riktigt.

För Guds rike består inte i ord utan i kraft.

⁵⁰⁴ Ser Ni, ”Inte i ord.” Bara säga: ”Tja, jag är utbildad, broder. Jag har mer utbildning än Du någonsin fått. Jag är – jag är präst. Jag är . . .” Det där har ingenting att göra med Det. Betyder inte mer än om man är en ”gris” eller vad som helst annat, ser Ni, ser Ni, det har ingenting att göra med Det. Förstår Ni? Djävulen hade en massa kunskap också. Förstår Ni? All right. Förstår Ni?

För Guds rike består inte i ord utan i kraft. Förstår Ni?

Vad vill ni då? Ska jag komma till er med ett spö eller i kärlek eller i ödmjukhetens ande?

⁵⁰⁵ Det 2:a kapitlet, nu. Jag vill avsluta det här, bara en minut, då, innan vi slutar. 2:a kapitlet, slå upp sidan! Låt oss börja just här med den första! Titta nu, vad Paulus, vad han säger till Bruden nu! Han kommer att presentera den här delen av Bruden för Kristus och han vill, att de ska veta det. Kom nu ihåg, att Paulus hade haft något slags klyftighet. Han var klyftig, han hade varit det, men han ”måste glömma det”, sa han. Han hade alla slags examina och utbildning, men han måste glömma det, titta nu, för att lära känna Kristus.

Och jag, bröder, då jag kom till er, kom, kom jag inte med förträffligt tal eller vishet. Förstår Ni? Jag kom inte med vishet och förklarade Guds vittnesbörd för er.

⁵⁰⁶ ”Jag är Dr. Den-och-den, och jag har allting. Jag är . . . Vi har fått lära oss i predikantskolorna, så-och-så”? Nej. nej. Paulus sa: ”Jag kom inte till Er på det sättet, med min vishet.” Och vad nu . . .

Vad är min text? Vishet kontra tro. Förstår Ni?

⁵⁰⁷ ”Jag kom inte till Er med vishet”, sa Paulus, ”gav Er ett vittnesbörd om Gud genom visheten, sa: ”Titta nu här! Jag ska tala om för Er. Vi har lärt oss i predikantskolan, att undrens tid är förbi. Vi lär oss i predikantskolan, att de här sakerna inte verkligen betyder *Det Här*.” Han sa: ”Jag kom inte på det sättet, bröder.” Vad var det nu, som han verkligen sa?

För jag har bestämt mig för att inte kännas vid någonting annat bland Er än Jesus . . . och honom som korsfäst.

Och (om) jag var ibland Er i svaghet och i fruktan och i mycken vedermöda var jag hos Er.

Och mitt tal och mitt predikande var inte med människors vishets lockande ord, . . .

508 Vad? Som Booth Clibborn sa: ”Hallå!” Vem knackade då?

Jag kom inte till Er med någon predikantskole-vishet utan i Andens demonstration och i kraft,

så att Er (t-r-o) tro inte skulle bestå i människors vishet utan i Guds kraft.

509 [Broder Branham visslar. — Utg.] Amen. Tror Ni på det? [Församlingen säger ”Amen.”]

Så att Er tro inte vilar på någon organisations vishet utan på Guds kraft.

510 Tro på Guds kraft! Ert hopp är inte . . .

511 De här två källorna har kämpat alltsedan Eden, Guds tro emot Satans vishet. Gud har i alla tidsåldrar bevisat, att Den inte kan blandas. Den måste avskiljas för att kunna växa.

512 Kvikkt nu, låt mig dra igenom bara — bara ett ord eller två på vart och ett, bara ta några saker, som jag har skrivna här!

513 Esau och Jakob var en fullkomlig förebild, de var religiösa båda två, tvillingar.

514 Esau var den kyrkliga typen. Han var en man, som var smart. Han hade — hade bra moraliska värderingar och sådana saker, men han hade ingen användning för den där förstfödsörätten.

515 Jakob brydde sig inte om, vad han var tvungen att göra, bara han fick förstfödsörätten. Och så länge de var tillsammans, kunde de inte åstadkomma någonting. Är det riktigt? Den ene var emot den andre.

516 Har Ni fått tag i det? [Församlingen säger ”Amen” — Utg.] Amen. ”Kom ut ifrån dess sällskap! Var avskilda, Ni”, säger Gud. ”Och rör inte vid deras orena saker. Jag ska ta emot Er.” Förstår Ni?

517 Jakob måste skilja sig från sin samfundsbroder, innan Gud någonsin skulle välsigna honom. Gud sa samma sak till Abraham.

Israel och Moab.

518 Israels fyrahundra profeter stod inför Mika. Och Mika avskilde sig från dem och fick Herrens Ord och kom tillbaka med Det.

519 Moses och Kora, samma sak, kunde inte blandas. De måste skiljas. Är det sant? [Församlingen säger ”Amen” — Utg.]

520 Abraham och Lot. Lot var en religiös man, en förebild till den formella församlingen. Men så länge Lot var tillsammans med Abraham, reste han i åratal tillsammans med honom. Men han skulle. . . Gud skulle inte välsigna honom, förrän han till fullo lydde Honom och skilde sig från Lot, samfundsförsamlingen. Då, så fort Abraham avskilde sig och kom ut för att vandra ensam, sa Gud: "Nu, Abraham, stå upp! Titta österut, västerut, norrut, söderut!" Han sa: "Det är Ditt, alltsammans." Men Han gjorde inte det, förrän han till fullo hade avskilt sig. Det är exakt riktigt.

521 Gud kunde inte välsigna Set, förrän Han hade avskilt honom från Kain. Han märkte Kain och skickade honom till landet Nod. Och Kain med sin smarta vishet, blev vetenskapsmän och allting annat, odlade en skörd av den. Och Set, under sin rättfärdighet och kärleken till och tron på Guds Ord, han odlade en skörd, som gav en profet, som varnade den yttersta tiden, det är riktigt, frälste varenda troende. Och visheten förgjorde varenda en av dem. De dog, varenda en. Varenda en, hur många examina och hur mycket psykologi de än hade, allting annat, de förgicks i Guds domar.

522 Och allting utom den sanna, pånyttfödda Guds Ande, som tror på vartenda Dess Ord och står fast vid Det, kommer att förgås i Guds domar. Man ser de här små bedragarna, som går nedför gatan och allt det här hålligånget och håller på så där, kom ihåg, det är ingenting annat i hela världen än foder åt domen. Det kommer att ruttna. Det kommer att vara tvunget till det. Det är bara förutbestämt. Kvinnor, vakna upp!

523 Jag har ett litet vittnesbörd, men jag har inte tid att berätta det, om en liten dam här för inte så länge sedan i Kalifornien. Jag åkte uppför vägen och väntade att bli inkallad i tältet. Där sprang en liten, liten. . . Det är – det är skamligt. Utan tvivel en vacker liten flicka. Och hon gick där och vred på sig, med den här lilla cowboyhatten på sig, stövlar och tofsar, som hängde på, och vred och vände på sig uppför vägen. Varenda man visslade åt henne och vinkade, allesammans så där.

524 Jag tänkte: "Jag borde bara stanna, om jag inte vore predikant. Om Meda var med, skulle jag göra det. Säg: "Titta, syster, jag vill säga Dig en sak! Du kanske är vacker. Du kan bevisa det. Förstår Du? Du kanske kan få bilar att tvärbromsa och vända och vrida på Dig här och pojarna visslar som vargar, allt möjligt. Men en vacker dag kommer insekterna och maskarna att krypa in i den där lilla kroppen och äta upp den. Och kanske inom sex veckor kommer den att vara på det viset, rutten, ligga där i en grav. Men den där själen, som finns i Dig och livnar sig på den där åtrån, kommer att bo i en djävuls helvete i – i evigheter som kommer."

525 Moses och Kora. Lot, Abraham. Johannes Döparen och publikanerna. Jesus och samfundsförsamlingarna på Hans tid. Förstår Ni? Tro, vishet.

Nåväl, de där prästerna skulle kunna stå upp, säga: "Vi. . ."

Han sa: "Ja."

"Vi har *detta*. Å, vår fader, vi gjorde *så-och-så*."

526 Han sa: "Ja. Ni och Era traditioner gjorde Guds bud verkningslösa, då Ni lärde ut människoläror som Doktriner."

527 De sa: "Jaha, vem är Du, att Du skulle lära oss? Vilken skola kom Du ifrån?"

528 Han sa: "Gärningarna, som jag gör, vittnar om mig. Om jag inte gör Messias' gärningar, så tro inte på mig! Och om jag gör Messias' gärningar, då vet Ni, tro på gärningarna, Ni!" Han sa: "De vittnar om mig. Om jag inte gör gärningarna, så tro det inte!"

529 Han hade de där samfundsmänniskorna också på den tiden, med deras vishet. Jesus hade tro. Tro på vad? Vad Han var: Guds Son. Förstår Ni? All right.

530 Den helige Martin hos den romerska kyrkan vid tiden för reformationen. Men jag menar då de, innan de gick in i det hedniska Rom, då hon började bli den romerska kyrkan. Martin stod där ute och protesterade mot den där katolska kyrkans läror, gjorde tecken och under och kraftgärningar. Och hans församlingar, allesammans, talade i tungor och profeterade och mäktiga ting. Och Guds kraft var med honom. Han lät döda uppstå och helade de sjuka och allting annat. Och där var den där katolska kyrkan där borta, som protesterade mot honom så där och försökte få honom bränd och allting annat. Vad var det? Vishet, tro. Samma sak nu.

531 Låt oss höra toppen på alltsammans! Sakarja 4:6 är det jag tänker avsluta med, just här. Bibeln säger: "Inte genom kraft, inte genom makt, utan genom min Ande, säger Herren. Inte genom vishet, inte genom kunskap, inte genom utnämning, utan med min Ande kommer jag att (vad då?) ingjuta kraft i mitt Ord." Lärjungarna fick Det planterat i sig, sedan kom Anden för att ingjuta kraft i Ordet. Förstår Ni? "Inte genom kraft, inte genom makt, inte genom vishet, inte genom förståelse, inte genom *det här*, inte genom *det där*, utan genom min Ande, ska jag ingjuta kraft i mitt Ord. Genom min Ande, säger Herren." Det är Trons Ords vatten, som ingjuter kraft i Guds Ord och får Det att verka.

532 Vilken kommer att vinna? Det ser naturligtvis ut, just nu, som att visheten kommer att fungera. Men det gör den inte. Den gör inte det.

533 Det ser ut, just nu, som om den lilla Församlingen, som tror på hela Gudsordet, helt visst är — är i minoritet. Men oroa Er inte! Bibeln säger: "Frukta inte, lilla Hjord! Det är Er Faders

goda vilja, att ge Er Riket". Mmm. Det är riktigt. Förstår Ni? Och frukta inte! Stanna bara kvar i tron! Stanna kvar där hos Ordet! Lämna inte Ordet! Stanna kvar hos Ordet!

Älskar Du Honom? Amen.
Ska Du tjäna Honom? Amen.
Ska Du tro på Honom? Amen.
Amen. Amen.

Låt oss sjunga den!

Älskar Du Honom? [Församlingen säger
"Amen" – Utg.]
Ska Du tjäna Honom? Amen.
Ska Du tro på Honom? Amen.
Amen. Amen.
Älskar Du Honom? Amen.
Ska Du tjäna Honom? Amen.
Ska Du tro på Honom? Amen.
Amen. Amen.

⁵³⁴ Å, jag älskar Honom! Gör inte Ni det? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Vad är det? Genom tro, inte genom vishet! "Genom tron är vi frälsta." Är det riktigt? ["Amen."] "Inte genom vishet, inte genom kunskap, genom min Ande, säger Herren."

⁵³⁵ Låt Dem nu tränga igenom ner i den där Församlingen! Den där koppartråden, det är en ledare. Aluminiumtråd är nu ingen ledare. Förstår Ni? Det är det inte. Nej. En gummislang är ingen ledare, det är en isolator. Trä är en isolator. Vi vill inte ha några isoleringar. Vi har för mycket av det nu och gör isoleringar. Så vi – vi vill ha . . . Vi vill ha ledare, pånyttfödda män och kvinnor, som tror på Guds Ord.

⁵³⁶ Vad sa nu Dynamon? "Be Fadern om vad som helst i mitt Namn, så ska jag göra det."

⁵³⁷ Och vad gör man? Sätt i stickproppen! Amen. Är det riktigt? [Församlingen säger "Amen" – Utg.] Sätt bara i stickproppen, det är allt Du behöver göra, så kommer strömmen flödande rätt ner genom ledningen.

⁵³⁸ Vad händer? Ordet börjar växa. "Och han ska vara liksom ett träd, som är planterat vid vattenfloder. Hans löv ska inte vissna. Vad han än gör, ska det ha framgång. Den ogudaktige är inte så."

⁵³⁹ "Den ogudaktige är inte så." Säg nu inte "syndaren", nu! "Den ogudaktige", ser ni, det är den som påstår sig vara och är ogudaktig med Det, ser Ni. Det är riktigt. "Ogudaktiga är inte så. De kan inte stå tillsammans med de rättfärdiga i domen." Nänämensan. Det kan de förvisso inte.

⁵⁴⁰ Så stunden har kommit. Säden är sådd, i alla fall, de som är förutbestämda. "Förutbestämmelse" är enda sättet där. Jag skulle kunna ta Uppenbarelseboken 12 just nu, och 13, och bevisa för Er, att endast dessa. Bibeln säger, att: "Denne

antikrist, som skulle komma till jorden, skulle bedra alla”, (a, l, l, a), ”alla som fanns på jordens yta, med de här samfundet och trosbekännelserna. Han skulle bedra alla på jordens yta, varenda en av dem, utom dem, som var förutbestämda innan världens grund lades.” Så, broder, man kan inte göra någonting åt det. Ropa bara: ”Amen.”! [Församlingen säger ”Amen” — Utg.] Oj, oj! Jag älskar det där. Jajamensan.

Älskar Du Honom? Amen.
Ska Du tjäna Honom? Amen.
Ska Du tro på Honom? Amen.
Amen. Amen.

⁵⁴¹ Jag vill, att Ni ska praktisera det där litet grand häromkring, Ni allesammans. Jag tycker om den där sången. Gör inte Ni det? [Församlingen säger ”Amen” — Utg.] Det var vår sång på konferensen i Phoenix. Å! Jag älskar den. Jag älskar den. Låt oss sjunga den igen!

Älskar Du Honom? Amen.
Ska Du tjäna Honom? Amen.
Ska Du tro på Honom? Amen.
Amen. Amen.

⁵⁴² Ja, man kan bara fortsätta med det, vet Ni. ”Vill Du dyrka Honom?” Och de fortsätter bara med det, om och om igen. Oj! Vi fick igång det där i Phoenix, vi höll nästan på att riva platsen i stycken. Jajamensan. ”Amen. Amen. Amen.”

Har Du satt i stickproppen i förmiddag? Amen.
Vrid på strömbrytaren! Amen.
Du har strömmen. Amen.
Amen. Amen.

Nu kommer Det att växa. Amen.
Bära frukt. Amen.
Du kommer att visa Det. Amen.
Amen. Amen.

⁵⁴³ Å, är inte det där underbart? [Församlingen säger ”Amen” — Utg.] Amen. Det är så underbart. Ledsen att ha uppehållit Er allesammans här hela den här tiden, men jag har bara ett jubileum själv, bara en underbar tid. All right.

Nästa söndag, nu, alla som är i närheten . . .

⁵⁴⁴ Nu, nu far jag upp till broder Littlefields för att så ut ett litet Ord, troligen bara ta litet av det här Ordet här och så ut Det där uppe ibland dem, Guds församling, så där. Och jag kommer troligen bara att tala om någonting jag gjorde här. Naturligtvis är Ni välkomna att komma. Men de har en liten, liten kyrka där, rymmer femtonhundra sittande. Jag invigde den nyss, för ungefär ett par år sedan. Den kommer att bli packad. Men jag lovade broder Littlefield. Han är en kär broder. Och en man håller sitt löfte, om han kan. Om Herren vill, far jag jag dit upp.

⁵⁴⁵ Det kommer att bli möten här i tabernaklet. Ni, som är i närheten här och kan, kom bara hit till tabernaklet! Kom bara!

⁵⁴⁶ Och sedan, följande söndag, kom ihåg, att broder Argangright kommer att vara här nu tillsammans med broder Rowe! Ni kommer säkert att tycka om broder Rowe. [Blankt ställe på bandet. — Utg.] All right.

⁵⁴⁷ Låt oss nu överlämna mötet åt broder Neville och se, vad han har att säga oss nu! Herren välsigne Er!

VISHET KONTRA TRO SWD62-0401
(Wisdom Versus Faith)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, som frambars på engelska på söndag förmiddag den 1 april 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org